

XXIII. ÉVFOLYAM

3. SZÁM

1978. MÁRCIUS

ÁRA: 60 FILLÉR

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Mérlegen a kollektív szerződés és a szociálpolitikai terv végrehajtása

Tudósítás az elnökség februári üléséről

Egy 1970-ben kelt munkaügyi miniszeri rendeletnek tesz eleget a posta, amikor a dolgozóknak beszámol a kollektív szerződés előző évi végrehajtásáról, majd a beszámoló tapasztalatainak összegezése után javaslatot terjeszt elő a szükségesnek látszó módosításokra. E beszámolás egyik fontos mozzanata a szakszervezet elnökségi ülésén folyó vita. Az ennek során elfogadott — és megfelelően módosított, illetve kiegészített — előterjesztés és határozati javaslat kerül ismét a dolgozók elé, hogy végső fokon megvitassák, elfogadják, vagy a még szükséges módosításokra javaslatot tegyenek.

Február végi ülésének első napirendi pontjaként ezt a feladatot teljesítette az elnökség. Ezúttal a közgazdasági osztály a posta beszámolójához határozati javaslatot is tartalmazó kiegészítést készített.

A posta beszámolója bevezetőjében megállapítja, hogy az 1968-ban megkötött első kollektív szerződés szabályai az azóta eltelt idő alatt többszörösen finomodtak, pontosabbakká, ennek megfelelően olyannyira időtállókká váltak, hogy megváltoztatásuk teljességgel indokolatlan lenne. Ez a körülmény tekintélyt biztosít a kollektív szerződésnek, fontosságát erősíti, a dolgozók iránta való bizalmát növeli.

Az élet természetesen új helyzeteket teremt, a fejlődés lehetőségeket nyújt a munka- és életkörülmények javítására, így bizonyos rendelkezé-

sek megváltoztatása, avagy módosítása elkerülhetetlen.

Ila a szabály ki is állja a próbát, még nem bizonyos, hogy végrehajtásába nem csúszik hiba. Kérdéses, hogy az alkalmazó helyesen értelmezi-e valamennyi rendelkezését. Szakszervezetünk ugyanis több esetben értesült helytelen, a postás dolgozók érdekeit sértő gyakorlatról, többek között a havi munkaidőkeret helytelen, az előírtnál magasabb óraszámokban való megállapításáról. Kár, hogy a postaszervek és szakszervezeti bizottságok beszámolóit nem tartalmazzák a végrehajtásnak e visszásságait; ez csökkentette értéküket.

Az élet hívta létre a törzsgárda-szabályzatot és építette be kiegészítésként — a dolgozók teljes megelégedésére — a kollektív szerződésbe. Helytelen értelmezése a hosszú szolgálati idővel rendelkező dolgozók nagyobb erkölcsi és anyagi megelégedése helyett egyeseknek mégis sérelmeket okozott, s ebben olykor még szakszervezeti tisztviselők felelőssége is megállapítható.

A beszámoló legfőbbet a munka díjazásával összefüggő kérdésekkel foglalkoztak. Nem véletlenül, hiszen ebben a fejezetben egyrészt olyan régóta vajdó kérdések szerepelnek, mint az alsó bérhatárok elérése, egyes pótlékok mértékének szabályozása, a képzettségi díj jelenlegi rendszerének felülvizsgálata, másrészt az új rendelkezések alapján felmerült igények ki-elégítése, mint a műszakpót-

lék fizetése, vagy a mindenkori körülményekhez alkalmazkodó anyagi ösztönzés kidolgozása. Az egyes tételek gyakran ellentéteket szülnek, a bennük foglalt jogos igények pedig nincsenek összhangban a lehetőségekkel. (E kérdésekkel egyébként utóbbi számunkban részletesen foglalkoztunk.)

Eles vitát váltott ki a betöltött munkakörben nem hasznosított technikai képességekkel rendelkezők műszerezésként való besorolásának kérdése. Korábbi helytelen besorolással szerzett jogok elvesztése? Túlképzés vagy nem megfelelő munkakörben való foglalkoztatás? Lehet-e egyáltalán túlképzésről beszélni az előre látható technikai és technológiai fejlődés mellett? Az elnökség ülése nem az első fórum volt, amelyen ezek és a hozzájuk hasonló kérdések elhangzottak. A Posta-vezérigazgatóság az elnökség egyetértésével a kérdés külön utasításban való szabályozását határozta el.

Szinte állandóan napirenden levő vitatéma az üzemi étkeztetés színvonala, valamint a vállalati hozzájárulás mértékében mutatkozó nagy eltérés. Az elnökség nemrég hozott határozatot e kérdésben, s korábbi álláspontját ezúttal is megerősítette. Azt is megállapította a testület, hogy az étkeztetésben részt vevő dolgozók aránya nem javult az előirányzatoknak megfelelően.

Ugyancsak korábbi határozatok írják elő az osztott szolgálat megszüntetését. A

beszámoló szerint ennek a tervidőszak folyamán megvan a lehetősége. Szintén elsősorban a kis létszámú postahivatalokat érintő kérdés a kézbesítésszolgálat munkaidő-beosztásának rendezése, mégpedig olyan formán — amint azt az elnökség határozata kimondja —, hogy helyettesről nem a kézbesítőnek, hanem a postának kell gondoskodnia. Ezen felül is törekedni kell arra, hogy a dolgozók évi szabadságukat zavartalanul kivehessék, nem szabad ugyanis a kiadatlan szabadságnapoknak az utóbbi években helyenként tapasztalt módon felhalmozódniuk.

Az elnökség által elfogadott határozati javaslat a már említett állásfoglalásokon felül követelménynek tekintti, hogy a kollektív szerződés és a függelék évközi változásait a dolgozókkal előzőleg megvitassák. Nem engedhető meg az sem, hogy a végrehajtással kapcsolatban felmerült vitás kérdések lezárása indokolatlanul elhúzódjon. Egyáltalán szükségesnek tartja a kollektív szerződésben lefektetett szabályok körülmények között betartását, követelményesebb számonkérését és a szabálysértést elkövetők felelősségére vonását.

Mindemellett az elnökség megállapítja, hogy a kollektív szerződés összhangban van a népgazdaság és a posta céljaival. Rendszerét még távolabban is helyesnek tartja, tartalmát az élethez kell igaz-

(Folytatás a 2. oldalon)

KITÜNTETÉSEK

HAZÁNK FELSZABADULÁSÁNAK 33. ÉVFORDULÓJÁN kiváló szakszervezeti munkájuk elismeréseként a

POSTA KIVÁLÓ DOLGOZÓJA

kitüntetést kapta: **Domonkos Ottó**, a Posta Központi Járműtelep dolgozója, bizalmi;

Juhász Lajos, Salgótarján 1 postahivatal dolgozója, iszt. tag, megyei összekötő;

Major Béla, a Postások Szakszervezete Központi Vezetőségének osztályvezetője;

Tok Lajosné, Lajosmizse postahivatal dolgozója, szb. titkár.

MINISZTERI DICSÉRETEN

részesült **Ilyés Józsefné**, Szolnok 1 postahivatal dolgozója, az szb. gazdasági felelőse;

Zsuga Miklós, Felsőzsolca postahivatal dolgozója, az iszt. közgazdasági bizottságának tagja.

VEZÉRIGAZGATÓI ELISMERÉSEN

részesült: **Bátori Zsigmond**, a Hajdú-Bihar megyei Távközlési Üzem dolgozója, központi vezetői tag;

Izsó István, Szarvas postahivatal dolgozója, jszb. titkár;

Nagy László, a Soproni Postaigazgatóság Postaforgalmi osztályának dolgozója, az iszt. munkavédelmi bizottságának tagja;

Pék Dávid, a Posta Központi Kábelüzem dolgozója, az iszt. szakszervezeti bizottságának munkasellátási felelőse;

Vinkó Lajos, Nagykanizsa 1 postahivatal dolgozója, az iszt. szakszervezeti bizottságának tagja.

★

A FORRADALMI IFJÚSÁGI NAPOK alkalmából, kiváló szakszervezeti munkájuk elismeréseként a

SZAKSZERVEZETI MUNKÁERT ezüst fokozatát

kapta: **Herczeg Magdolna**, Szentgotthárd postahivatal dolgozója, szb. titkár;

SZAKSZERVEZETI MUNKÁERT oklevelet

kapott **Cseledy András**, a Posta Alközponti Üzem dolgozója, a Budapesti Távközlési Igazgatóság Ifjúsági Klubjának vezetője.

POSTA KIVÁLÓ DOLGOZÓJA

kitüntetést kapott **Benke László**, Budapest 78 postahivatal dolgozója, szb. tag.

MINISZTERI DICSÉRETEN

részesült **Tőke Ottóné**, Budapest 72 postahivatal dolgozója, ob. tag, KISZ-titkár.

VEZÉRIGAZGATÓI ELISMERÉSEN

részesült **Berecz Piroska**, Eger 1 postahivatal dolgozója, bizalmi.

Kádár János látogatása a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumban

Kádár János, az MSZMP Központi Bizottságának első titkára március 9-én a Közlekedés- és Postaügyi Minisztériumba látogatott. Elkísérte

Kovács Antal, a Központi Bizottság osztályvezetője és Nádasi József, a VII. kerületi pártbizottság első titkára. Kádár János a tárca veze-

tőivel közvetlen hangulatú eszmecsere folytatott. Pullai Árpád közlekedés- és postaügyi miniszter tájékoztatást adott a tárca tavalyi munká-

járól, idej legfontosabb feladatairól és fejlesztési terveiről. Egyebek között beszámolt arról, hogy a szállítás és a hírközlés területén dolgozók teljesítették a tavalyi terveket.

A párt első titkára elismerését fejezte ki a tárca vezetőinek, a közlekedés és a posta dolgozóinak helytállásukért, a nehéz körülmények között végzett jó munkáért. Szólt az ország előtt álló idej feladatokról, amelyek egész népünknek — ezen belül a közlekedés és a posta dolgozóinak — odaadó munkájával eredményesen megoldhatók. Végül további sikereket kívánt az idej esztendő terveinek teljesítéséhez.

Felvételünkön Klézsl Róbert miniszterhelyettes, Horn Dezső miniszterhelyettes, a posta vezérigazgatója, Pullai Árpád miniszter, Urbán Lajos államtitkár, szemben Földvári László miniszterhelyettes, Kovács Antal, a KB osztályvezetője és Kádár János, a KB első titkára látható.

(MTI-fotó)

Egység és együttműködés

A magyar szakszervezetek szerepe
a Közalkalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók
Szakszervezeteinek Nemzetközi Szövetségében

Legutóbb Varsóban, a Tudomány és Kultúra Palotájában találkoztak Európa, Ázsia, Afrika, Ausztrália és Latin-Amerika szakszervezeti küldöttei, a Közalkalmazottak és Rokonszakmabeli Dolgozók Szakszervezetei Nemzetközi Szövetségének VI. kongresszusán. A tanácskozáson az öt magyar szakszervezet között (Közalkalmazott, HVDSD, Orvosegységügyi, KPVDSD, Postás) jelen volt szakszervezetünk képviselője is.

Visszatekintve a kongresszus munkájára, elmondhatjuk, hogy ez a kongresszus a szakszervezeti egység és szolidaritás szellemében minden szervezet számára nyitva állt, és méltó fóruma lett a különféle orientációjú szakszervezetek világmezejű találkozásának.

A kongresszus a nemzetközi szövetséghez tartozó 105 szakszervezet 24 millió felelős tagságának képviselőitől kinyilatkoztatta szilárd akaratát: *biztosítani kell a békét, következetesen folytatni a nemzetközi enyhülés útját, mindenütt fellépve a fegyverkezési hajszá ellen.*

Egység és együttműködés! — ez volt a VI. kongresszus politikai jelszava. A résztvevőket — bár különböző társadalmi berendezkedésű országokból jöttek — összekötötte a közös érdek és törekvés a jobb, békésebb életre.

A kongresszuson a szakmai ágazatok szekciósülésén adtak számot az elmúlt négy évben végzett munkáról, s véleményt cseréltek a jövő tennivalóit illetően. A postás tagozat ülésén képviselőnk is kifejtette véleményét a tartalmi munkát illetően. A szekciósülés résztvevői közösen érdemi javaslatokat

dolgoztak ki a további feladatok együttes végzésére. A postás szekció élére — elismerve *Georges Frischmann* (Franciaország, CGT) több mint két évtizedes munkásságát — új elnököt választottak *Louis Vianett* (szintén francia) személyében.

A kongresszus fő feladatát határozta meg:

1. A szakszervezeti egység-törekvések erősítését és segítését a különféle áramlatú szakszervezetek között. Olyan országokra támaszkodva ebben, amelyeknek gazdag tapasztalatuk van e tekintetben.

2. A nemzetközi szövetség egyre bonyolultabb, növekvő feladatainak az ágazati tevékenység kiszélesítésével, tartalmi munkájának továbbfejlesztésével való megoldását, mint egyetlen eredményes módszer alkalmazását.

3. A nemzetközi szövetségnek — hogy befolyását növelni tudja — olyan országokra is ki kell terjesztenie hatását, amelyek nem tagjai. Az elnökségi ülésekre — a témának megfelelően — meg kell hívni azokat is, akik nem tagjai az elnökségnek.

A kongresszus 27 tagú elnökséget és helyetteseket választott. Hazánkat a nemzetközi szakmai szövetség vezető testületében *dr. Prieszolt Olga*, a Közalkalmazottak Szakszervezetének főtitkára képviseli. Helyettesének *Fabók Zoltán*, a HVDSD főtitkárát választotta a kongresszus. Az Orvosegységügyi szekció vezetője *dr. Füzi István* választották. A szövetség elnöke *Barberis Raymond*, főtitkára *Lorenz Hans*, titkára *Ruas Jean-Claude* és *Merino Mario* lett.

Kiss Ernő

Mérlegen a kollektív szerződés és a szociálpolitikai terv

(Folytatás az 1. oldalról)

zítani. A megvitatott beszámolót az elhatározott kiigazításokkal elfogadja, s a határozattal együtt a dolgozók elé terjeszti, hogy az üzemi demokrácia érvényesítésével megvitathassák.

Második napirendi pontként az elnökség az 1977. évi munkavédelmi és szociálpolitikai tevékenységről szóló vezérigazgatási beszámolót és szakszervezetünk idevontatkozó kiegészítőjét vitatta meg.

A szociálpolitikai tervnek a kollektív szerződésben is szereplő pontjaival kapcsolatban az elnökség állásfoglalása megegyezik az előbbivel. E napirendi pontnál legelősebben felvetődő kérdés a *zavarelhárító szolgálat gépkocsikkal való ellátása* volt. Ennek az igénynek a kielégítése a szolgáltatás javítására irányuló és munkaszervezési szempontok mellett nagy előrehaladás volna a dolgozók egészségének megőrzésében is. A télen-nyáron való motorozás ártalmasságát szerte az országban szóva teszik, s vannak már olyan zavarelhárítók is, akiket orvos tilt el a motorkerékpáron való közlekedéstől.

Az is felmerült, hogy az *életveszélyes munkaterületek* (gáz, erősáram jelenléte) *védőfelszereléssel való ellátását gyorsítani kell*, az eszközök, anyagok beszerzésében nagyobb erélyt és határozottságot kell tanúsítani.

Kíváncsiak hangzottak el a beszámoló szerkezetét illetően is. A tárgyalási anyagban szereplő naturális adatok nem nyújtanak mindenben kellő tájékoztatást, szükség van viszonyító, összehasonlító adatokra is. Az ülésen részt vevő *Vas János* SZOT-titkár megerősítette ezt az észrevételt.

A szociálpolitikai terv jelentőségének hangsúlyozására a SZOT titkára elmondta, hogy azt a szociális fejlesztéshez a szakszervezet részére nyújtott garanciának szánták.

A munkavédelmi helyzet általános romlása miatt javasolja, hogy a posta és a szakszervezet vizsgálja meg a saját területén ennek mibenlétét és okát. A SZOT ugyanis átfogó vizsgálatot kezdeményez, s ennek nyomán kormányrendelet kiadása várható a teendő intézkedésekről és az ezekért felelős személyek kijelöléséről. Cél-szerű lenne ehhez a munkához mielőbb hozzáfogni, nem kell a központi intézkedést megvárni.

Az elnökség az észrevételekkel és kiegészítésekkel elfogadta az előterjesztést, amint jóváhagyta a következő két napirendi pont anyagát is, nevezetesen a postás szakszervezeti szervek beszámolóinak megtartására összeállított tervet, valamint az üdülőjegyek elosztásáról szóló tájékoztatót.

KITÜNTETÉSEK

A NEMZETKÖZI NÖNAP ALKALMABÓL kiváló szakszervezeti munkájáért a

MUNKA ÉRDEMREND bronz fokozatát

kapta *Dereka Lászlóné*. 1950 óta a posta dolgozója. Segéd-műszerész, műszerész-szakmunkás, 1975-től kezdve pedig az Erzsébet Távbeszélő Üzem Hibaosztályának vezetője. 1953 óta szb-titkár és 1971-től a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsának szb-elnöke.

Társadalmi és szakmai munkáját lelkiismeretesen, becsületesen, az üzem dolgozóinak érdekeit képviselve látja el. Huszonöt éves eredményes társadalmi munkájának elismeréseként kapott kitüntetését az Országházban *Losonczy Pál* az Elnöki Tanács elnöke adta át.

SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT ezüst fokozatot

kapott *Dobos Istvánné*, Körmeny postahivatal hírlapfelelőse, 1941 óta postás. Tizenöt éve végez társadalmi munkát, volt bizalmi, működött termelési felelősként, most szb-titkár. Tisztségeiben példamutatóan dolgozik, társadalmi megbízatásának magas fokú igényességgel tesz eleget.

SAKSZERVEZETI MUNKAÉRT oklevelet

kapott: *Adamik Erzsébet*, a Budapesti Hírlapterjesztő Üzem dolgozója, tt-elnök;

Bozóné Jóna Ibolya, Budapest 72 postahivatal dolgozója, szb-tag;

Buj Jánosné, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Üzem-biztonsági osztályának dolgozója, iszt-tag;

Dr. Czencz Sándorné, a Soproni Hálózatépítő Üzem dolgozója, gazdasági és nőfelelős;

Dudás Józsefné, Sárospatak postahivatal dolgozója, a jszb. gazdasági felelőse;

Einwiller Istvánné, Baja 1 postahivatal dolgozója, jszb-titkár;

Erlitz Sándorné, Pápa 1 postahivatal dolgozója, szb-titkár;

Fekete Istvánné, Szihalom postahivatal dolgozója, szakszervezeti aktivista;

Fülöpné Szilágyi Erzsébet, Kaposvár 1 postahivatal dolgozója, központi vezetőségi tag, az szb gazdasági felelőse;

Hajnal Lászlóné, a Szegedi Postaigazgatóság Gazdasági Hivatalának dolgozója, az szb nőfelelőse;

Harsányi Bálintné, Nyíregyháza 1 postahivatal dolgozója, szb-tag;

Kovács Erzsébet, Salgótarján 1 postahivatal dolgozója, az szb gazdasági felelőse;

Kovács Zoltánné, Veszprém 3 postahivatal dolgozója, bizalmi;

Kozabel Istvánné, a Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal dolgozója, az szb munkavédelmi felelőse;

Molnár Istvánné a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Oktatási osztályának dolgozója, az iszt tt-elnök;

Nagy Józsefné, Kálmánháza postahivatal dolgozója, jszb-tag;

Negyedes Józsefné a Posta Központi Anyaghivatal dolgozója, szb-tag, tt-elnök;

Nemes Mariann, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Beruházási osztályának dolgozója szvb-tag;

Pálmai Éva, Dunaújváros 1 postahivatal dolgozója, a jszb. kulturális, agitációs és propaganda-felelőse;

Réti Csabáné, Kispest 1 postahivatal dolgozója, tt-felelős;

Rimán Béláné, Pécs 1 postahivatal dolgozója, szb- és szvb-elnök;

Rozsnyó Miklósné, Budapest 100 postahivatal dolgozója, tt-felelős;

Sárosi Béláné, a Posta Szociális Hivatal dolgozója, üdültetési felelős;

Sebestyén Ottília, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság Munkaügyi osztályának dolgozója, az iszt. nőbizottságának vezetője;

Seregi Jánosné, Tatabánya 1 postahivatal dolgozója, bizalmi;

Szabó Ilona, Mezőkovácsháza postahivatal dolgozója, szb-titkár;

Sznopek Mária, Zalaszentgrót postahivatal dolgozója, fő-bizalmi;

Vékony Józsefné, Miskolc 10 postahivatal dolgozója, tt-felelős;

POSTA KIVÁLÓ DOLGOZÓJA

kitüntetését kapott: *Laskay Dezsóné*, Zalaegerszeg 1 postahivatal dolgozója, szb-titkár;

Tülmann Józsefné, a Posta Számítástechnikai és Szervezési Intézet dolgozója, ob-titkár;

MINISZTERI DICSÉRETEN

részesült *Haraszi Ferencné*, a Budapesti vidéki Postaigazgatóság Gazdasági Hivatalának dolgozója, jszb-elnök;

VEZÉRIGAZGATÓI ELISMERÉSEN

részesült *Kovács Sándorné*, a Posta Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság Tervgazdasági osztályának dolgozója, bizalmi;

Nóé Józsefné, a Helyközi Távbeszélő Igazgatóság Belföldi kezelési osztályának dolgozója, szb-titkár.

Tudósítás az ifjúsági bizottság üléséről

Februárban a Postások Szakszervezete Központi Vezetősége mellett működő Ifjúsági Bizottság ülést tartott, és a következőkkel foglalkozott:

Először a Magyar Szakszervezetek XXIII. és a Postások Szakszervezete X. kongresszusának határozataiból adódó feladatokat vitatta meg. A kongresszus határozatából a posta V. ötéves tervfeladataival, az üzemi demokrácia továbbfejlesztésével, a postai bérpolitikával. Hangsúlyozta, hogy a postai tervfeladatok végrehajtásában a postás fiataloknak fontos szerepük van.

Második napirendi pontként a szakmai utánpótlás és a pályakezdő fiatalok helyzetével kapcsolatos előterjesztést vitatták meg. A bizottság előkészített egy — a postás fiatalok körében végzendő — felmérést, amely pontos képet ad majd a dol-

gozó fiatalok munkahelyi körzeteiről, a velük való foglalkozás példamutató és kedvezőtlen vonásairól.

A harmadik napirendi pontban a SZOT Ifjúsági Bizottságának útmutatása alapján az időszerű ifjúsági feladatokkal ismerkedett a bizottság. Az útmutató többek között felhívta a figyelmet

— a szakszervezet és KISZ-szervezetek együttműködésének erősítésére;

— az alapszervezeti ifjúságfelelősök továbbképzésének fontosságára;

— az éves ifjúsági alap helyes és ésszerű felhasználására;

— az év során rendezendő szakmai ifjúsági versenyen való részvétel szervezésére.

A bizottság tagjai megtárgyalták — a posta kollektív szerződésének módosítására készített előterjesztést, és felhatalmazták a bizottság vezetőjét, hogy az elnökségi ülésen az észrevételeket, javaslatokat tegye meg

Dezső Éva

Benda István

Készülődés a beszámoló taggyűlésekre

Hogyan segíti a bizalmiak és az alapszervek beszámolását a Soproni Iszt?

Két kongresszus közötti időszak feléhez közeledve méri fel a szakszervezeti mozgálmot, megfelel-e a várakozásnak, a megválasztott bizalmiak és tisztségviselők eleget tudtak-e tenni vállalt feladataiknak. Talán nem is lenne olyan nehéz a beszámolás, ha csak a legutóbbi választások alkalmával ismert teendőik ellátásáról kellene most számot adni. Azóta azonban jócskán bővült a dolgozókhoz legközelebb álló tisztségviselők, a bizalmiak jog- és hatásköre, majd kialakultak, illetve alakulóban vannak az üzemi demokrácia új fórumai, megadva a lehetőséget a dolgozóknak az üzem vezetésébe való felelősségteljes beleszólásra.

Még csak a kezdeti lépéseket tehetjük meg ezen az úton, de már félreismertetlenül rajta járunk, s vissza nem kanyarodhatunk. Könnyen lehet, hogy vannak, akik még idegennek érzik ezt az új környezetet, talán tévóvák is egy kicsit, mindenképpen tájékoztatásra, támogatásra szorulnak. Lapunk megjelenésekor már folynak, s március végéig befejeződnek az értékelő megbeszélések a bizalmi-csoportokban, majd utánuk rövidesen taggyűléseken számolnak be a szakszervezeti bizottságok végzett munkájukról választóik előtt. Komoly vizsgák ezek, a dolgozók bizalmának élvezése vagy elvesztése a tét. Nem mindegy tehát, hogyan készülnek fel rá, tudják-e, miről kell beszámolniuk, mi tartozik a fórumok elé, a hozzászólásokban milyen kérdésekre számíthatnak, s milyen elképzeléseik vannak a jövőt illetően.

Szakszervezetünk vezetősége értekezleten beszélt meg az igazgatási szakszervezeti tanácsok és az elnökséghez tartozó szakszervezeti bizottságok titkáraival a beszámoló taggyűlésekkel, az azok előkészítésével kapcsol-

atos teendőket. Ennek kapcsán a Soproni Postaigazgatóság Szakszervezeti Tanácsánál érdeklődtünk, miképpen készülnek a beszámolókra, milyen segítséget nyújtanak evégből az alapszerveknek és a bizalmiaknak. Az előkészületekről *Megyeri László* iszt-titkár tájékoztat.

A nyugdíjasokkal együtt több mint hat és fél ezres tagcsapunk ügyeit 34 alapszerv 927 társadalmi tisztségviselője, köztük 387 bizalmi intézi. A beszámolásra való felkészítésük minket is komoly feladatok elé állít. Elsőként azt említeném meg — bár ezt csak egy hosszabb ideje tartó és ezzel be nem fejeződő folyamat egyik, viszont nagyon időszerű mozzanatának tekintjük —, hogy a központban kapott tájékoztatást titkári értekezleten adjuk tovább, alapszerveink pedig bizalmiértekezleteken ismertetik a beszámoláskor a követendő gyakorlatot.

A kibontakozóban levő üzemi demokrácia a legnagyobb változást a bizalmi-csoportok életében hozta. Hogy mit jelent a bizalmiak megnövekedett jog- és hatásköre, hogy ennek miképpen kell felfogásukban, magatartásukban tükröződnie, az a szinte folyamatosan szervezett esti és levelező bizalmi-tanfolyamok állandó témája. Egyébként nagy segítséget nyújtott ennek tudatossá tételében a bizalmiküldöttek részére *Királyréten* központilag rendezett tanfolyam.

Milyennek ítélik a bizalmiak működését, mit várnak a beszámoló csoportértekezletektől?

A bizalmiak megítélése a tagság feladata. Persze, a tagság sincs könnyű helyzetben, amikor értékelnie kell képviselőjének működését. Az utóbbi esztendő sokféle jórszát a partner keresésével telt el. Meglehetősen bonyolult dolog ez a teljeszen különböző létszámú és felépí-

tésű postaszerveknél alakult bizalmi-csoportokban. Tekintve, hogy e felelősségteljes társadalmi tisztség betöltésére nem vállalkozik, s nem is felel meg mindenki, szeretnénk — ahol csak lehet — a már megválasztott bizalmiakat feladatukra alkalmassá tenni. Mint mondtam is, a tagság tudhatja első sorban, hogy választottjuk miképpen intézte ügyeiket, képviselte érdekeit. Ezért a bizalmiaktól elvárjuk, hogy őszintén számoljanak be eddigi munkájukról, eredményeiről, nehézségeikről, a csoport szervezeti életének irányításáról, a csoportértekezletek megtartásáról vagy elmaradásuk indokairól. Eddigi ismereteink szerint — véleményemmel nem akarom tagságunkat befolyásolni — nemigen számítunk személycserékre.

A titkári értekezleten kívüli mit tudnak az alapszervek előkészületeiről?

Ha a bizalmiak felkészítésénél folyamatosan beszéltünk, ez legalább úgy áll a bizottságokkal való kapcsolatunkra is. Induljunk ki abból, hogy az igazgatóság munkaügyi feladatokra járási postahivatalokat szervezett, igazodva az államigazgatási területi felosztáshoz. Az itt szerzett jó tapasztalatok e rendszer fejlesztését indokolják, s hogy e szervezettel kellőképpen együtt tudjunk működni, szervezeti-leg is alkalmazkodnunk kell hozzá.

Járási szakszervezeti bizottságok eddig is működtek...

Igen. Csak hogy az igazgatóság területén 13 járás fekszik, s mi 19 jszb-t működtetünk. A beszámoló taggyűléseket egyúttal arra akarjuk felhasználni, hogy 5 bizottságot megszűntessünk. Egyedül az átlagon felül nagy területtel felölő vespéremi járásban kívánunk két

Orvosmeteorológiai szolgálat a dolgozók védelmében

A közúti közlekedés a nép-gazdaság egyik legdinamikusabb fejlődő ágazata. A közúti gépjárművek száma már 1977-ben megközelítette az 1 millió 700 ezret. A teherszállítók, autók mellett 738 ezer személygépkocsi és 720 ezer motorkerékpár közlekedett útjainkon. A gépjárműveken kívül csaknem négymillió kerékpárral, illetve segédmotoros kerékpárral is számolni kell.

A megnövekedett forgalomra, sajnos, nemcsak a gyorsan gyarapodó gépjárműpark, a megtett kilométerek utának, hanem az egyre nagyobb számban bekövetkező közúti balesetek is. A múlt év talán legszomorúbb statisztikai adatai az alábbiak:

- az ország területén 20 121 közúti baleset történt,
- a balesetek sérültjeinek a száma meghaladta a 25 ezret,
- az 1873 halálos kimenetelű közlekedési baleset következményeként 1803 ember vesztette életét,
- súlyos sérüléssel végződött 8313 baleset.

Az Országos Közlekedésbiztonsági Tanács március 10-i plenáris ülésén megállapította, hogy a múlt évi baleseti helyzet minden erőfeszítés ellenére jelentősen romlott. Figyelemre méltó megfigyelés, hogy a közlekedési balesetek zöme, a kisebb forgalmú utakon történt. Ez arra int, hogy az első számú ok nem a nagyobb forgalom, hanem az emberi magatartás: a figyelmetlenség, a gondatlanság, a fegyelmetlenség és az alkohol.

Sajnálatos, hogy a halálos és súlyos közúti balesetek száma a posta területén is igen magas. 1975-ben három, 1976-ban kilenc és 1977-ben hat postás dolgozó vesztette életét a közúton.

A tragédiák számának csökkentéséhez társadalmi összefogásra van szükség. Ezt az összefogást születte 1977-ben a postás szocialista brigádvezetők tanácskozása által elfogadott felhívás is (Postás Dolgozó, 1977. március).

Ma már köztudomású, hogy a gépjárművezetők vezetési biztonságát, a közlekedésbiztonságot nagymértékben befolyásolja az időjárási fronttevékenység is. Ezért tartalmazza szakszervezetünk X. kongresszusának határozata, hogy „tovább kell fejleszteni az üzemszervezési hálózatot és az orvosmeteorológiai szolgálatot”.

Régi tapasztalat, hogy az időjárási tényezők, az időjárás-változások, frontátvonulások hatást gyakorolnak az emberi szervezetre. Megfigyelték, hogy bizonyos időjárási helyzetekben a kórházi betegek állapota — a gondos kezelés ellenére — lényegesen rosszabbodik, illetve ugrásszerűen növekszik a közlekedési balesetek száma is. Érdemes megfigyelni az egyes frontok tüneteit.

A hidegfront tünete: fáradékonyság, kábultság, a reakcióidő megnyúlása, bágyadság, izületi fájdalmak. A melegfront tünete: ingerlékenység, türelmetlenség, kapkodó mozgások, koncentrációhiány.

Gondoljuk végig, hogy a mai közlekedési viszonyok között a felsorolt tünetek milyen veszélyt jelentenek a gépjárművezetők és az utasok számára. Aki tudja magáról, hogy érzékeny az időjárás változásaira, illetve a frontátvonulásokra, annak számolnia kell az ilyenkor fellépő új hibalehetőségekkel. Ilyenkor fokozott óvatossággal kell vezetni. A kapkodás, a türelmetlen vezetés, megfontolatlan előzés már eddig is számos tragikus balesetet okozott. Mindez arra ösztönöz, hogy használjuk ki az orvosmeteorológiai előrejelzés által nyújtott lehetőségeket, folyamatosan kísérjük figyelemmel a jelzőtáblákat, hogy megelőzhessük a baleseteket.

A postás dolgozó fokozott védelmére a közlekedési balesetek számának csökkentésére, illetve megelőzésükre vezette be a Posta Munkalektani Laboratórium 1975-ben az orvosmeteorológiai előrejelzést. A szolgáltatás a főváros területére és annak 60 kilométeres körzetére terjed ki.

A fokozott baleseti veszélytette szükségessé, hogy a postánál elsőként a zsúfolt fővárosi közlekedésben részt vevő gépjárművezetőknek biztosítsák a szolgáltatást.

A laboratórium tesztelap módszerrel — megállapította az érdeklődő gépjárművezetők időjárási frontérzékenységét. Az eredményről névre szóló értesítést küldött, melyhez csatolta az „Orvosmeteorológiai előrejelzés a postás dolgozók védelmében” c. tájékoztató füzetet.

A laboratórium a Budapesti Postaigazgatóság és a Posta Központi Járműtelep, valamint — 1978-tól — a PSZSZI 1000 gépjárművezetőjének, illetve kerékpáros és motor-

kerékpáros táviratkézből — jének nyújt idejében megfelelő tájékoztatást a frontátvonulásról és a baleseti veszély fokozatáról.

A szolgáltatás hasznosságát, illetve a frontérzékenység és az éppen fennálló időjárási front közötti összefüggést mutatják a következő adatok is: 1975. II. félévében az esetek 77, 1976-ban az esetek 74, 1977-ben az esetek 91 százalékában mutatkozik összefüggés.

Az 1975. évi bázisadatokhoz viszonyítva jelentős csökkenés tapasztalható a szolgáltatásban részt vevő gépjárművezetőkért balesetek számában. Az 1977. évi mintegy 60 balesettel szemben 1977-ben 45 baleset történt az adott területen.

Ezúton is felhívjuk a gépjárművezetők figyelmét arra, hogy a frontátvonulás, a napfolttevékenység — a fent leírt hatásai miatt — fokozott figyelmet és óvatosságot igényel, ezért kérjük, hogy kísérjék figyelemmel a jelzőberendezéseket. Figyeljék saját vezetésüket, nézzék a közlekedési morál óráról órára észlelhető változását. Ne feledkezzenek meg arról sem, hogy azért ember az ember, hogy helytállóan a rossz körülmények között is, és akkor is, ha egy kicsit rosszabb a hangulat. Nehéz közlekedési viszonyok között is elő kell segíteni a balesetek számának csökkentését. Az orvosmeteorológiai előrejelzéssel is ezt a közös ügyet kívánjuk szolgálni.

Ezúton is megköszönjük a két postaszervnek, munkavédelmi előadójuknak, **Buday Antalnak és Juhász Lászlónak**, valamint a garázsok és hivatalok támasztóinak a prognózis szervezésében és lebonyolításában tanúsított segítőkészségét és fáradságos munkáját, ugyanakkor további támogatást is kérjük. A szakmai és társadalmi vezetők támogatják az üzemi balesetek megelőzésére irányuló intézkedéseket. Mindannyiunk feladata, hogy vigyázzunk magunkra és szaktársainkra.

A közúti balesetek számának csökkentése és testi egészségük megóvása végett az előrejelzést hasznosító gépjárművezetők okos együttműködését és előzetes figyelmét várjuk. Gondoljunk arra, hogy mindannyiunkat haza várnak!

Dr. Vinizay Ferenc

Közös munka — közös siker

Beszélgetés a Martos Flóra brigád terveiről

Március 8-án tartotta alakuló ülését Budapest 114 postahivatalban a Martos Flóra ifjúsági brigád. A brigád tagjai fiatalok, kilencen vannak, vezetőjük: Czege Attila. Valamennyien a felvételi osztály dolgozói.

Nem ritka dolog, hogy új brigád alakul, sőt az sem, hogy ezek tagjai fiatalok. Ami miatt mégis megkülönböztetett figyelmet érdemel a Martos Flóra ifjúsági brigád születése, annak oka az, hogy a hivatal részéről az érintett osztály vezetője, a KISZ-titkár és a szakszervezet ifjúsági felelőse, **Fabók Tibor** bábáskodott felette. De a megszületés után sem maradt magára a felvételi osztály új brigádja, hiszen testvérbrigádjuk, a Kilián György ifjúsági brigád tagjai vállalkoztak rá, hogy egy évig segítséget nyújtsanak a kezdeti nehézségek legyőzéséhez.

Vajon mennyiben könnyítenek ezek a fiatalok a hivatal munkáján, jelent-e valamilyen segítséget a vezetőknél lelézésük. Erre kérünk választ **Juhász Imrénétől**, a felvételi osztály vezetőjétől.

Örömmel fogadtuk az új brigádot. Tagjai már korábban, más közösségekben bebizonyították, hogy vállalkozásuknak eleget tudnak tenni, s bízom benne, hogy mostani kezdeményezésüket is siker fogja koronázni. Számomra nagy segítséget jelentenek, hiszen vállalták a kishivatalokban való helyettesítést, ami három évig nagy gondot okozott a hivatal vezetőinek. Ezután brigádvállalként látják el. Ezen felül megtanulják a felvételi osztály valamennyi munkáját, s így az osztályon belüli helyettesítés is könnyen megoldható lesz.

A KISZ-vezetőség részéről **Hellenbart Tamás** titkár nagy reményeket fűz a fiatalok vállalkozásához. — A brigádtagok legfőbb feladatuknak a munkájuk hatékonyságának fokozását és a minőség javítását tekintik. Tevékenységükkel nemcsak a felvételi osztály, hanem az egész hivatal munkáját megkönnyítik. A brigád vezetője, **Czege Attila**, nem ígért. Szótlanul hallgatja végig a javaslatokat, egyéni véleményeket. Beleegyezően bólint, néhány megjegyzést fűz hozzájuk, majd az elhangzottakat egy-egy gondolattal kiegészíti.

Nem szavakkal, hanem tettekkel kívánjuk munkánk eredményességét bebizonyítani. Jelenleg brigádunk még annyira új, hogy nem tudunk semmi határozott dol-

adatokat, s a jó munkánkkal fogjuk viszonyozni a hivatalvezetés előlegezett bizalmát. Most csak ennyit tudok mondani, de ha egy év múlva felkeres bennünket, bizonyára lesznek olyan eredményeink, amelyek megérdemlik a nyilvánosságot.

Mint említettem, nem ritka esemény egy brigád megalakulása. De ők már azt is belátták, hogy nem az egymást túlszárnyaló egyéni sikerek a gazdaságosak a közösség részére, hanem a hivatalon belüli brigádok összefogása, mert a közös munka és a közös siker sokkal többet ér.

Farkas János

Lipován Vida, Czege Attila, Szomjas Judit, Farkas Erzsébet, Vicze Mária, Takács Lászlóné, Koczor Katalin. Hiányzik a képről Bocz Teréz és Horváth Sándorné.

Mindenki iskolája

Április havi műsornaptár

RADIO	Történelem (Adás: Kossuth, 16.44–16.59)
Irodalom (Adás: Kossuth, 9.30–9.59)	5-én: Az 1929–33-as gazdasági világválság
1-én: Összefoglalás	12-én: A fasizmus hatalomra jutása Németországban
8-án: Kölcsey Ferenc: Himnusz és Vörösmarty Mihály: Szózat	19-én: A második világháború kitörése
15-én: Petőfi Sándor: Nemzeti dal	26-án: A Szovjetunió megtámadása
22-én: Arany János: A walesi bárdok	Konfliktációs műsor (Adás: Kossuth, 9.30–9.59)
29-én: Tömörkény István: Fecskék	A konfliktációs műsor minden héten 15 percet vesz igénybe, a műsoridő másik 15 percében irodalomra következik.
Korok, egyéniségek, művek (Adás: Petőfi, 18.00–18.30)	TELEVÍZIO (Adás: kedden 17.30–18.35; ismétlés: vasárnap 8.10–9.15)
Irodalmi sorozat a szakmunkások középiskoláinak és a dolgozók gimnáziumainak	Fizika
7-én: A kritikai realizmus megteremtése, kiemelkedő képviselői: Balzac, Stendhal, Flaubert, Maupassant műveiben	11-én: Az elektromos áram mágneses hatása
14-én: Az orosz irodalom fejlődése; A kritikai realizmus Gogol, Tolstoj és Csehov munkáiban	25-én: Az elektromágneses indukció
21-én: A csinovnyik alakja; A csinovnyik megformálása Gogol, Tolstoj és Csehov műveiben	Matematika
28-án: Mikszáth Kálmán: A dzsentrí megjelenése és változása, vitriolos leleplezés ostyában	18-án: Szerkesztések
	25-én: Hasonlóság
	Földrajz
	18-án: Európa szocialista országai II.
	Kémia
	11-én: Szénvegyületek

Világot látni sokféleképpen lehet. Egyesek az utazási irodák segítségével, mások meghívólevellel, vagy kocsi-val veszik nyakukba a környező országokat. A tótszentmártoni fiatalok közül néhányan munkával váltották meg a vonatjegyet. **Dobos József, Mihovics István, Kaczos István, Rodek Antal és Czapári Antal**, a Posta Központi Kábelüzem dolgozói, az orenburgi gázvezeték építőinek népes táborát szaporították néhány hónapig, s remélhetőleg fogják is.

Gondoltunk egy nagyot

Már két éve dédelgettük a gondolatot, mert a faluból sokan dolgoznak kint — kezdi a beszélgetést a hosszúra nyúlt **Czapári Antal**. — A gondolatot tett követte. Az adminisztrációs orvosi vizsgálaton, oltásokon gyorsan átesztünk. Múlt év szeptember elsején ültünk vonatra, s csak Huszton szálltunk le. A fogadóbiztonság mögött a Kárpátok erdő fedte hegyei sorakoztak. Magasabbra nőttek, mint a zalai dombok, de a hazai hangulatot az első percben megteremtették. A magyar szó is gyakran felhangzott az utcákon, ott szinte mindenki beszélt. A leginkább figyelemre méltó változás, hogy az órákat a moszkvai időszámítás szerint két órával előbbre kellett állítani. S a helyi mozdulattal az

Elutaztunk világot látni...

öt tótszentmártoni kábelvezető egyik pillanatról a másikra tagja lett az orenburgi gázvezeték építő több száz fős magyar kolóniának. Részei egy olyan szocialista emberhez illő „kalandnak”, amelyben nemzetek fial nap mint nap egymással s a határidőkkel versengve bizonyítják, ki a legény a gáton. S a bizonyításnak megvan minden feltétele.

Kábelvezetői létünk zömében építőként dolgoztunk, mert a mi időnk csak ebben az évben jön majd el. A járulékos beruházásoknál, iskoláknál, óvodáknál építettük a vezetékes rádiót, ástuk a telefonkábeleket az árkokat, betonoztuk az alapítványokat. Reggel nyolctól délután ötig dolgoztunk, nem akárhogyan. A normát ritkán teljesítettük 120 százalék alatt, pedig szigorúak a minőségi előírások is.

Csak úgy, mint otthon

A kényelemhez, étkezési szokásokhoz könnyű volt alkalmazkodni.

Egy-két-, háromágas szobákban laktunk, az egymás között csak premizoroknak titulált házakban. Központi fűtés, fürdőszoba, nem szólva a játékszobákról, sportpályákról, klubokról. A

discó sem hiányzott, a legújabb lemezeket játszották. A konyhában magyar szakács, a presszóban magyar sör, a színházteremben pedig rendszeresen felléptek a hazai zenekarok, humoristák, színészek. Ha untuk a telepet, a városba jártunk moziba, bálba szórakozni, vagy aki akart, a három kilométerre fekvő halastóra ment pecázni. Munka után mindenki azt csinált, amit akart. A horvát nyelv ismeretében barátságot is könnyebben kötöttünk, mint a többi magyar.

— És a gyomrunkra kényes hazánkfiatival élték? — Mondtam már, hogy magyar szakácsok voltak. Huszton is, Bogorodcsnyiban és Guszjatyinban is, mert a munkahely gyakran változott. Az adag felső határát nem ismertük. Adtuk a kalóriát, de kaptuk is kamatosult. A gyulától a legfrissebb gyümölcsig minden jutott az asztalunkra. kinek-kinek étvágya szerint.

— Olyan ez, mint a mese.

— Olyan, pedig nem az.

Cserébe akkora iramot és olyan minőséget vártak, amelyet itthon kevesen ismernek. Ha valaki nem bírta volna, bármikor hazajöhetett volna. De mondanom se kell, hogy senki sem szökött meg.

Csak azokat küldték, akik nem viselkedtek rendesen. A mértéktelen italozás vagy garzdaság miatt néhány embernek szednie kellett a sátorfáját. Szerencsére ilyen elvétve akadt csupán.

— Megérte?

Visszamegyünk

— De mennyire. Engem a külföld vonzott. Megkaptam. A hétvégeken beutaztuk a Kárpátokat. Szakmailag az ott alkalmazott gépek, az új technológiák jelentettek élményt. Bár tavaszig itthon dolgozom, mert csak akkor lesz ránk szükség, de az ottani lendületből, minőségből nem tudok engedni, megszoktam. No meg oroszul is sokat tanultam.

— Mire emlékszik vissza legszívesebben?

— A csodálatos tájakra, kirándulásokra, a minden szállodát felülmúló kényelemre, ellátásra.

A tótszentmártoni „világjárók” jelenleg itthon dolgoznak De Czapári Antal a hamarosan kezdődő kábel-szerelésnél ott akar lenni.

— Ha az árkát megástam, szereini is akarom. Megígérték, hogy az első között nekem is szólnak.

Győri András

BÉLYEGSZAROK

Március 31-én egy bélyeggel köszönti a Posta a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola megalapításának 200. évfordulóját, az Évfordulók-események sorozat keretein belül. Az iskola Mária Terézia oktatási rendelete, a Ratio Educationis alapján jött létre 1778. április 2-án. 1880-ig egyedül fellegvára volt a művészeti ipar magasabb szintű oktatásának. 1893-ban költözött az iskola a mai épületébe, a volt Oroszlán, ma Török Pál utcába. A bélyegen az iskola épü-

fikusművésznek az iskola volt tanítványának terve alapján készült, a Pénzjegynomdában.

★

Április elsején nyílik meg Hatvanban a XVI. országos ifjúsági bélyegkiállítás. A kiállítás tiszteletére 3+1,50 forintos címletű bélyeg jelenik meg, megemlékezve a magyar kommunista ifjúsági mozgalom elindításának 60. évfordulójáról. A modern felfogású bélyeg

lete látható, valamint az iskola legjelentősebb tantárgyainak jellemző eszközei (festőpaletta, ecset, ceruza, mintázófa).

A bélyeg több színű ofsetnyomással Vertel József gra-

Szabados Margit grafikusművész terve alapján három színű ofsetnyomással készült a Pénzjegynomdában. Az év végéig árusítják a postahivatalok.

Gyarmati Ilona

Milyen a budapesti postaszervek gépjármű-ellátottsága? Ki tudják-e gazdaságosan használni a kocsikat?

A postát úgy ismeri mindenki, mint az ország egyik legfontosabb szolgáltató intézményét. Nos, ennek a szolgáltató vállalatnak szolgáltató üze me a Posta Központi Jármutelep, amelynek egyik fő feladata egyrészt a budapesti, másrészt a budapesti székhelyű, de országos hatáskörű postaszervek gépkocsival való ellátása, a gépkocsik karbantartása, javítása.

A Jármutelep jelenlegi helyén 50 éve működik, de valóban ennél sokkal öregebb. 1898. június 1-én léteült „Magyar Királyi Posta Jármutávközpontja” elnevezéssel a VIII. kerület Mátyás tér 15. szám alatt. Ennek most a nyáron lesz 80 esztendeje. Arra illetékesek állapították meg annak idején, hogy az immár nyolc évtizede fennálló Jármutelep volt a „magyar autómobilizmus és a magyar motoriz-

mus bölcsője”. Szerteágazó, sokrétű és nagyon fontos feladatát kezdettől fogva igyekszik kielégelésre ellátni, és ha ez nem mindig sikerül, az legtöbbször rajta kívül álló okokra vezethető vissza.

Cikkünk fő feladata — mint a címből is kiderül —, hogy tájékozzunk különböző postai ágazatok gépkocsihaszna latáról és annak gazdaságos voltáról.

Mint Hegedűs Istvántól, a Jármutelep igazgatójától megtudtuk, a Jármutelep évi 28 millió kilométer teljesítménye más szállító vállalatokéhoz képest nagyon kevés, a kihaszná ltság alacsony, de ez a posta sajátos feladataira vezethető vissza.

A gépkocsi azonban munkaeszköz, nélkü le a szolgáltatást nem lehetne ellátni.

De vegyük sorjába a tapasztaltakat!

nül különböznek a postaszervek, hogy tevékenységüket mennyiben tudják önállóan irányítani, szervezni, illetve mennyiben függenek másoktól. Nos,

a Budapesti Hirlapterjesztő Üzemnek

nehéz a helyzete, mert négy postaszerv összehangolt munkájára van szükség (KHI, Jármutelep, Budapesti Postaigazgatóság, Hirlapterjesztő), ezenkívül teljes a kiszolgáltatottságuk a nyomdákhoz. Ilyen körülmények között eszményi állapotról álmodni sem lehet, sőt, a valóság nagyon messze van ettől.

Az eszményi jelző ellenkezőjét tapasztaltam már az első percekben, amikor benyitottam a Szállítási osztály Békési utcai helyiségébe. (Helyzetükkel néhány hónapja a Postás Dolgozó is foglalkozott.) A galérián Kutai János osztályvezetőtől kérdeztem meg.

Milyen apparátussal, gépkocsiparkkal dolgozik az osztály?

— Dolgozóink száma 64. Rendszeresített gépkocsink 50, átlálól gépkocsink pedig 22 van. Az utóbbiak fele éjjeli, fele pedig nappal áll rendelkezésünkre. Ez így van papíron, de az élet más. Ilyen nagy gépkocsiparknál mindig előfordulnak műszaki hibák, betegségek, egyéb váratlan események, tehát szinte nincs nap, hogy valamennyi gépkocsi itt lenne. Kiesett óráik száma — az elmúlt hónapokat nézve —, októberben volt a legmagasabb, 661, idén, januárban 202, februárban 151.

Mit tesznek abban az esetben, ha jelentős a gépkocsi hiány?

— Sok lehetőségünk nincs. A megmaradtakat úgy csoportosítjuk át, hogy a reggeli lapokat a mozgópostákhoz mindenképpen elszállítsuk. Ez természetesen valamilyen más lapok kárára történik. Itt van például az üzemekbe, iskolákba való szállítás. 11 kocsiunk végzi, délelőtt. Fél egyre vissza kell érniük, az Esti Hírlap miatt. Előfordul, hogy egy gépkocsinak 80—90 helyre kell mennie (a csomagkézbesítő ezt nyolc óra alatt teszi), ilyenkor kapkod, s ennek következménye a sok reklamáció.

Tavaly szocialista szerződést kötöttek a Jármuteleppel a jó együttműködésre.

Igen, a szerződés megvan, de a végrehajtásnak tárgyi és személyi feltételei vannak. A tárgyi körülményeken nehéz változtatni, mármint azon, hogy a gépkocsik lerobbannak. A kocsi műszaki állapotának javítását — a dolgozók védelmében — azonban úgy hiszem, kérhetjük. Tarthatatlan állapot, hogy télen egyes gépkocsikban nincsen fűtés, a hideg, havas szél keresztülfúj a vezetőfülkén. A gépkocsiveze-

lőn irányítani, szervezni, illetve mennyiben függenek másoktól. Nos,

tők, a kísérők naponta órákat töltenek fagyoskodva a kocsiban. S a személyi feltételek... A munkaerőhiány, a vándorlás miatt, mindig elég sok az új munkaerő. Nálunk — amikor vonatinduláshoz kell alkalmazkodnunk, — a percek is sokat érnek. A gépkocsivezetőknek jól kell ismerenie az útvonalakat, azt, hogy a pályaudvarok hogyan közelíthetők meg leggyorsabban. Sajnos, nemegyszer tapasztaljuk, hogy a járműlepi dolgozó nem érzi magát ugyanúgy felelősnek, mint mi. És az sem jó, hogy amikor vitás kérdéssel, munkafegyelmi témával fordulunk az ottani vezetőkhöz, nincs mindig egyetértés.

Az osztállyal szembeni követelmények évről évre nőnek. Hogyan tudnak ennek eleget tenni?

— A lapok példányszáma, oldalterjedelme évről évre nő. Osztályunk optimális feldolgozási képessége naponta 300 ezer lap lenne, ezzel szemben előfordul, hogy 900 ezer fut be. (Ilyenkor a Gutenberg tér tele van lapköteggel. Hogy milyen aránytalan a színes lapok érkezése, arra néhány februári példa: 11-én 618 ezer, 12-én 59 ezer 17-én 475 ezer, 19-én 9500, 25-én 566 ezer, 26-án 13 ezer... Ez a körülmény elválaszthatatlan a gépkocsikellátástól, ugyanis a szerződés szerint nálunk ugyanannyi a gépkocsi tízezer lap érkezése esetén, mint 700 ezernél. A nyomdákkal a KHI köti a szerződést, ezt mi nem ismerjük, csak napi lapküldési előírást kapunk, de a gyakorlat ettől is eltér. Például itt van a mai (március 10.) küldési lap, mely szerint 190 ezer Rádió-Tv Újság szállítása van hátra, holott valóság szerint még 280 ezer. Nem tudjuk, mikor szállítják, mindenesetre reggelre az árusoknál kell lenniük. A nyomdák a szerződésekben 0 órától 0 óráig vállalnak szállítást, nagyon gyakran el is térnek a szállítási szerződéstől (lásd. RTV), s ilyen körülmények között nagyon nehéz a szolgáltatás szervezése, a gépkocsipark kedvező kihasználása pedig lehetetlen.

Az „öt bába közt” elvész a gyerekek, s minden esetben a szállításon csattan az osztály. Mert az öt fejű fő, hogy minden újság idejében a helyen legyen, Kutai János asztalán nagy, mely hamutartó, csikkek tornyosulnak benne.

Lassan leszokom az evésről, helyébe lép a cigarettá — mondja. — Pedig csak a múlt év októberé óta vezetem ezt az osztályt.

Krisztina Távbeszélő Üzem

Postás kocsival érkeztem udvarába. Szerencsém volt, mert egyetlen Barkasukkal és egyetlen női gépkocsivezetőjükkal sikerült találkoznom a garázsban. Vodiczky Mária éppen a motort meglejtette, várja a csapat, mondja, így hát betessékelt a pilótafülkébe, egyik kapun ki, a másikon be, s mérgeződött, hogy a kicsi udvarban alig van hely, nehéz beállni a rakodáshoz. Megismerkedtünk, elmondta, hogy 26 éve gépkocsivezető a postánál, nagyon szereti a szakmáját, két éve van a nyugdíj. „Nem is tudom elképzelni az életemet kocsi nélkül” — mondta. Szép, tiszta a Barkas kárpitja, látszik, hogy szerető női kezek tartják rendben.

Jött a „csapat”, nagy kábeltekerccsel, s elindultak a Szabadság-hegyre.

Sietnem kell, mert jövök vissza, s megyek tovább... — szölt meg utánam, én pedig felmentem a II. emeletre, egy kicsiny szobába, ahol az íróasztalok közé odaszorítottak részemre egy széket, s Karácsonyi Dezső gépkocsi-előadóval beszélgettem.

11 saját vezetőség, 3 járműlepi és 1 szerződéses gépkocsijuk van. Egyvel több, mint tavaly. Munkájukhoz ez a járműpark elegendő — de az összetétele nem megfelelő. A Krisztina területén a hálózat mintegy 70 százaléka légvezeték. A hálózatos osztály dolgozóinak ezért gyakran van szükségük létrára. Márpedig csak az egyetlen Barkason van tolélértartató. Tavaly a Jármutelep 2 Barkas kicserélt Moszkvicsra, egy gépkocsit selejtezték, helyette új IZS érkezett és az idei többlet

kocsi is IZS. Jelenleg csereként van egy ponyvás Barkasuk, szeretnék megtartani, kérdés, sikerül-e.

Bizony, elég gyakran előfordul, hogy kimegy kis-kocsival a szerelő, s a helyszínen kiderül, hogy létrára van szükség. Ideszól telefonon, hogy küldjék utána. Mi pedig idegesen lessük, mikor jön vissza a ponyvás Barkas. Megesik, hogy ilyenkor a szerelő egy fél napot ül tétlenül, várakozva. Holott a munkát nem győzzük.

Közben megismerkedtem a Jármutelep egyik gépkocsivezetőjével, Lengyel Dezsővel, aki egy 3 tonnás Roburt vezet.

Magunk járunk anyagért, például Lábatlanra oszlopokért. A kocsi platója 380 cm, az oszlopok hossza pedig 680—810 cm. A KRESZ előírása szerint a rakomány nem nyúlhat ki hosszabban a kocsiból, mint a rakodótér eleje. Tehát a Roburnál ez azt jelenti, hogy a legnagyobb hossz, 5,70 méter lehet. Márpedig a mi oszlopaink ennél hosszabbak. Állandó izgalomban van az ember, hogy nem állítják-e meg a rendőrök, mert a büntetést saját zsebből kell fizetni. S ez legkevesebb 500 forint.

Két 5 tonnás IFA W—50-es kocsi volt — hallom — de két éve elvetették tőlünk. Elég volna 1 darab 5 tonnás és 3 tonnásból is egy. A nagyobb teherbírásért is kellene az 5 tonnás. Most előfordul, hogy egy szállítáért kétszer kell fordulnunk.

Lengyel Dezső visszasírja az 5 tonnást.

Karácsonyi Dezső lapozgatja asztalán levő naplárát — tele van feljegyzéssel —, odabök az egyik rubrikára:

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

gépkocsielőadója, Kocsis Jánosné és a gazdasági hivatal vezetője, Dózsa György nem látja olyan sötétnek a dolgokat. Azzal egyetértettek, hogy korábban több baj volt, de az utóbbi időben a Jármutelep részéről igen nagy meglepetést, segítőkészséget tapasztaltak, 160 gépkocsijuk van, 3—4 évvel ezelőtt csak a fele volt. 33 kocsi — amelyek már igen elhasznált állapotban voltak — a Jármutelepen újakkal cserélték ki. Sajnálják, hogy a Barkas kocsikat IZS-típusokra fogják kicserélni, mert az utasterükbe kevesebben férnek, és nem lehet rájuk létrát szerelni.

Megkérdeztük Dózsa Györgyöt, milyen javaslata

— Szerződésünk van egy műszerészünkkel, saját Trabant kocsijával jár. De nem jöhet be anyagért az udvarba, mert van egy olyan utasítás, hogy csak postai rendszámú kocsival lehet beállni. Előfordul, hogy 100—200 méter távolságban tud csak parkolni, s oda kell cipelnie a szükséges anyagokat. Nem lehetne rugalmasan intézkedni, s leadni a szóban forgó gépkocsi rendszámát a portára!

Búcsúzóul még egyszer te-repszemlélet tartunk az ablakból. Karácsonyi Dezső gazda-szeme megakad a szép fehér IZS-en.

Talán apró dolog — mondja — de engem bánt. Ezen a típuson a visszapi-lantó tükrök elől, a kerekek fölött voltak. Leszerelték, s ez jó, áttették az ablak mellé. De a karosszérián ott maradt a két-két lyuk (csavar helye), esős időben a kerék felveri a sarat, a lyukakon visszafolyik és rohad a karosszéria. Nem kellene más, az eredeti csavarokkal, egy-egy alátétellel eltüntethetők lennének a lyukak. Amennyire tudjuk, óvjuk a tulajdonunkat!

Nem mondhatnánk egyértelműen, hogy „ahány üzem, annyi gond”, mert a hasonlóság eléggé gyakori. Egy megjegyzést azonban a Ferenc Távbeszélő Üzemben mégis feljegyeztünk: Hogy nincs elég kocsi vagy elég ember, ezért nem marasztalják el a Jármutelepet; a nincsből nem lehet adni. Hanem azt már kifogásolják, hogy a kocsi javításával sok baj van. Nemegyszer ugyanolyan állapotban, vagy talán még betegebben kapják vissza, mint ahogy bevitték.

Az óbudai 3-as postahivatal

az előbbieik közé tartozik, legalábbis a gépkocsitelmában. Erről hallottam Oroszi Ferencné kézbesítési osztályvezetőtől.

Kicsit szerencsés helyzetben vagyunk, mert a hivatal udvarában van a Jármutelep kihelyezett garázsa. Ez azt is jelenti, hogy nagyon jó a kapcsolatunk. (A karácsonyi csúcsforgalomban kettővel több kocsi kaptunk azért, hogy a dolgozóknak ne kelljen későn túlórázniuk.) Nagy előny számunkra, hogy reggel nem kell lesnünk a kocsi, a gépkocsivezető érkezését, idejében tudjuk, ha valami nincs rendjén.

— 10 járműlepi csomagkézbesítőnk van, 1 saját ve-

zetésű csomag és további 2 gépkocsi, ugyancsak saját dolgozóinkkal. Ebből az egyik különleges feladatot lát el. Állandó jelleggel ingázik a Flórián és a hivatal között. 1976. júliusában ugyanis kettészakították a hivatalt, felvételi osztályunkat az üzletközpont I. emeletén helyezték el. Ugye, nem kell mondanunk, hogy számunkra ez mennyi többletmunkával jár. Ezzel kapcsolatban lenne is kérdésünk. A különleges feladatokhoz különleges gépkocsi kellene, legalábbis olyan, hogy a pénz szállításakor a szükséges személyek beleférjenek. (Most a gépkocsivezető mellett csak egy hely van.)

Budapest 100

postahivatalban Vass Lászlóné hivatalvezetővel beszélgetünk. Kizárólag csomagokat kézbesítenek, de körzetük felöleli a IX., X., XVII. és XVII. kerületet. 15 csomagkézbesítő és 1 táviratkézbesítő kocsijuk van.

A gépkocsik 9—10 óra között indulnak 16—17 között érnek vissza. A vezető maga kézbesít, rakodik. Nem tudnak gyorsan haladni, rossz az utak, még az is megesik, hogy a nagy sárba beleragadnak.

A járműteleppel igen jó a kapcsolatunk. Egyetlen gondunk az a kettősség, hogy gépkocsivezetőink a hivatalban dolgoznak, s a Jármutelep létszámában vannak. Zavar esetén gépkocsit még talán tudnak pótolni, de embert nem. A meghibásodott kocsikat gyorsan kijavítják.

A számtalan postal szolgálat között nehéz lenne fontossági sorrendet felállítani, abban azonban feltétle-

A Posta Központi Kábelüzemben

Csáki László igazgatóval beszélgetünk.

— Erre az évre 83 kocsira szerződünk a Jármuteleppel, ebből 55-nek van hivatalos vezetője, 11 saját vezetőség, 17-et pedig kiskatoná vezeti, ugyanis a Kábelüzem munkáját egy katonai zászlóalj segíti.

Az építési munkánál a gépkocsivezető egész nap le van kötve, kiszolgálja a dolgozókat, anyagot szállít. A szerelőknél már kevésbé van kihasználva, ezért itt lehetőleg saját vezetőségű kocsikat állítunk be.

Egyedülálló feladatot látunk el a postán, megközzel országos hatáskörrel, természetesen a gépjárműparkunk is eltér a többi postaszervétől. Ennek ellenére hiányos az eszközellátottságunk. Kevés például az egyetlen 7 tonnás daruskocsi. Nagyon jó szolgálatot tethetnének az előre gyártott elemek mozgásánál a golyá-darus kocsik, s a földmunkagépek szállítására alkalmas járművek is nagyon kellenének.

Legnagyobb gondunk azonban a kocsik gyenge műszaki állapota és hogy sokszor nem állnak elő. Igaz, a korábbi 5—10 kimaradás az év elejére havi 3-ra csökkent. S ez a javulás mindjárt eszembe juttatja a Jármutelep részéről az utóbbi néhány évben tapasztalt segítőkészséget — mondja Csáki László.

Riportkörutunkat befejezve, visszakanyarodtunk a Jármutelepre, és tapasztalatainkat, a jókat és a kedvezőtleneket is az igazgató elé tártuk. Legnagyobb részüket ismerte, és a bírálatokat sem utasította vissza. Ellenkezőleg: megígérte, hogy valamilyen időn belül a kocsik javítására, okuk megszüntetésére.

Az olvasókkal együtt érdeklődéssel várjuk válaszá-

Bándi Éva—Török Lászlóné

Borverseny a kertbarátoknál

Aranyeső virít a vázában. Bár a tavasz hírnökét nem a nap meleg sugarai hívták életre, hanem az ertő kezű kertbarátok, akik nagy eseményüket köztöltik ezzel, a borversenyt.

A postás kertbarátok évente három alkalommal mutatják be munkájuk eredményét. A nyár közepén, amikor a legpompásabbak a virágok, megrendezik a virágkiállítást. Azt mondják: az asszonyok ünnepe ez. Úgyes kezük nyomán ezernyi színes szirmo pávaskodik. Az ős megéri a falajművelés, ültetés, öntözés, kapálás gyümölcsait, a növénytermesztési kiállításon gyönyörköd-

és az Erkel Ferenc zenekosla növendékei énekel, verssel köszöntik a kört. Ezután vetélkedő következik.

Szakmai részében azokra a kertészeti kérdésekre válaszolnak a versenyzők, amelyekről az elméleti előadásokon, a mezőgazdasági szervezeteknél tett látogatásaikon hallottak. Peregnék a kérdések, a gyors, pontos válaszok. A honismereti vetélkedőn dia-képek elevenítik fel a közös kirándulásokat, a jeli arborétum virágait, a Szombathelyi Kertész Termelőszövetkezet orchideáit, Gvadányi József szülőházát, a szobi gyümölcsösgondozót és a többi emléket. Halmi Sándor fel-

nösítő Intézet igazgatóhelyettese, aki Hahn Miklóssal minősítette az italokat, elismerte szavakkal szót a kertbarátok munkájáról. Majd ismertette az eredményeket: a fehér borok kategóriájában Magyar Lászlóné és László Antal, vörös borok termelői közül Sáfár Zoltán kapott első helyezést. Gyümölcsboraért Lelkes Jánost és Kulcsár Lászlóné, a kifogástalan szörp készítésért Ápos-tóns Józsefnek és Kutasi Gé-zát tüntették ki. Elismerést kapott egészséges jó itallért Demeter Simon Antal és Fodor János is.

Vidám hangulatban fogyasztották el a vacsorát, a nyertesek örültek a jutalom-nak, a jó kedvet fokozta a díjazott borok elfogyasztása.

A versenykedv a vacsora után, ha lehet, még fokozódik, újabb gyümölcs-, zöld-ség- és növénytermesztési kérdések következnek. Gyenes János, Demeter István és Tóth Lászlóné adja a legjobb feleleteket. A honismereti vetélkedő győztese Ligeti Miklósné lett.

A múlt év jelentős esemé-nyei közé tartozik a nagykö-rösi verseny és kiállítás, ahol a postás kertbarátok is be-mutatatták termékeiket. Az ott végzett jó munkáért hatan vették át a jutalmat.

Este 11 óra lett, mire a kertbarátok eredményeikkel elégedetten, újabb terveket szőve elhagyták a művelő-dési házat.

Szirmai Mária

Szabás- varrás tanfolyam

A Postás Művelődési Köz-pont Benczúr utcai székháza-ban több mint egy évtizede sikerrel működik a szabás-varrás tanfolyam. Évente 150-en végeznek kezdő és ha-ladó fokon. Januárban és szeptemberben indítják a tanfolyamokat, amelyekre bárki jelentkezhet. Nyitva a PMK kapuja mindenki előtt. Jönnek postás dolgozók, há-ziaszonyok, üzemi munká-sok, de találhatunk a hallga-tók között orvosnő, ügyvéd-nőt, a legkülönbözőbb foglal-kozási lányt, asszonyt.

Hétfőn és csütörtökön — a tanfolyami napokon — dél-után fél 5-től benépesül a PMK II. emeleti terme, ahol minden feltételt biztosítot-ták a képzésnek. Megtudtuk, hogy a postahivatalok igénye szerint kihelyezett tanfolya-mokat is indítanak. Így pél-dául a Posta-vezérigazgatósá-gon két éven át tartottak képzést, az elmúlt évben ped-ig a Budapesti Távbeszélő Igazgatóságon volt kihelye-zett tanfolyam. A legújabb igényt a Kábelüzem jelen-tette be: 36-an jelentkeztek szabás-varrás tanfolyamra.

A háromnapos tanfo-lyamidőre postás dolgozók-nak 200 forintot (kedvezmé-nyes a képzés), míg mások-nak 300 forintot kell fizet-niük. Általános tapasztalat, hogy aki a kezdő tanfolya-mot elvégezte, tovább tanul haladó fokon. Igen csekély a lemorzsolódás. Jellemző to-vábbá, hogy túljelentkezés van, s ezért nemegyszer pó-tanfolyamokat indítottak. Er-deemes azoknak is jelentke-zniük, akik már tudnak szab-ni, varrni, mivel itt a haladó fokon megismerkedhetnek a legújabb divattal, s ezek vál-tozásaival. Drága a varratás, megéri a tanulás, s az alkotás öröme mindennél többet ér — mondják a szakemberek.

Makó Istvánné modellező-szabó, az OKISZ Labor dol-gozója 1974-től tanfolyamve-zető. Ottjártunk alkalmával éppen ő tartott foglalkozást. Az általa vezetett haladó tan-folyam kollektívája úgy dön-tött, hogy február 9-től újra kezdik a tanulást, ismét ha-ladóként, de már „felső fo-kon”.

— Az eddig végzett munka igen hasznos volt — mondta Makó Istvánné. Vannak igen

tehetséges tanítványaim, akiknek ragyogó érzékük van a szabáshoz, varráshoz. Nagy érdeklődés mellett fo-lyik a tanulás, s igen kel-lemes az együtt töltött idő. Saj-nos, kevés a tanfolyamon a postás dolgozó, általában hu-szonöt százalékos az arány. Úgy gondolom, hogy a mű-szakbeosztás és a távolság akadályozza a jelentkezése-ket. Pedig szeretettel várjuk a Posta lányait, asszonyait. A kezdő tanfolyamon szabás-miniat, készítenk és megta-nítjuk az alapvető varrási technológiára a hallgatókat. A haladó fokon már a divat-rajz szerinti vonalak vezetése a feladat. Itt megbeszél-jük a munkát, az anyag ki-szabását, összeállítását. Tehát a kivitelezés minden fázisára megtanítjuk a hallgatókat.

Bartus Jenőné, az Egyesült Izzó dolgozója a második ha-ladó tanfolyamot végezte el, s mire e sorok megjelennek, már a harmadikon tanul.

— A gyár is szervezett ilyen tanfolyamot, az egyik újpéti iskolában, de nekem — és sok társamnak — ez időben nem felel meg. Az asszonyokat várja otthon a család, minden perc drága. Férjem a PMK filmklubjá-nak tagja volt, ő tanácsolta, hogy jelentkeztem. Két nagy lányom van. Noémi kilenc-éves, és képzelve, részére 400 forint egy kész jersey ruha. A TEMAFORG-nál veszem az anyagot — olcsón —, már tudok szabni, varrni, s mind-össze száz forintért megci-nálom a lányom ruháját. Azért jelentkeztem újra a tanfolyamra, hogy még töb-bet tudjak.

Tordai Lászlóné háziasz-szony, újsághirdetésre je-lentkezett:

— A Hernád utcában la-kom, két gyermekem van, matluttal vállaltam a tanulást, hogy olcsóbban öltöztethesem őket. Persze, a szabás-varrás tudománya nekem is hasznos. Már varrtam itt a tanfolyamon magamnak egy kötényruhát, blúzt, három szoknyát, s lánykáimnak is több szoknyát. Tefike, a ta-nárnőnk (Makó Istvánné) na-gyon kedves, segítőkész.

Beszélgetésünk végére be-népesült az oktatóterem. A tan-folyamhallgatók öntevéke-nyek. Itt is, ott is ruhát, blúzt, szoknyát próbálnak, s körülbírták a „bírálókat”. Kez-dődik a foglalkozás, a tanfo-lyam utolsó két órája. Egy hét múlva újra találkozunk, ismét a haladó fokon.

Bokros Erzsébet

Színház — színpad nélkül

A színházak épületében és épületén kívül, más fedetele keresve és találva, szaporod-nak a színészek, előadómű-vészek önálló estjei. Ezt nemcsak a színészek önkife-jezési vágya szüli, hanem a közönség igénye is, azoké az egyre növekvő számú embe-reké, akik értik a szépet, szükségük van rá.

A Postás Művelődési Köz-pont Pódium-sorozata is már két és fél éves múltra tekin-tet vissza. A minden másod-ik vasárnap délutánján ren-dezett műsoroknak a dísz-terem szép környezetet biz-tosít.

Ebben az évadban a PMK vezetősége arra törekedett, hogy az előadások kronoló-gikus rendszerbe fogva, egymásra épülően kövessék egymást. Ezenfelül ezek az estek mindig több művésze-ti ágon keresztül mutatják be a tárgyalt témát. A leg-gyakoribbak a zenét az iro-dalommal — vagy fordítva — összekötő műsorok, attól függően, hogy a téma mint kívánja. Ahol erre a pro-gram lehetőséget ad, a képző-művészetet is bevonják a be-mutatásba: alkalomhoz illo kiállításokat rendeznek. Ennyiben különböznek ezek a rendezvények a város más pontjain megrendezett mű-soroktól.

Ebben az évadban a XV. századtól kezdődően a ma-gyar és a világirodalom, a zenetörténet nagy korszaka-ikat igyekeztek felvilá-gosítani. Természetesen nem feledkeztek meg azokról az év-fordulókról sem, melyek eb-ben az időszakban egy-egy jelentős eseményre vagy al-kotóra hívták fel a figyelmet.

E Pódium-sorozat kereté-ben az időben töltünk legta-volabb kort Szentpál Móni-ka „Régi magyar századok” címmel bemutatott önálló estje idézi fel. A Mátyás ki-rály utáni idők ismert és kevésbé ismert alkotóinak műveiből állította össze mű-sorát, s a kor hangulatának felidézésében a Collegium Musicum együttes — Kec-kés András lantművész zenei anyaggal segítette.

A világirodalom egyik leg-nagyobb alakjának Shakes-peare-nek csodálatos szonett-jei szótaltak meg a követke-ző alkalommal Kovács Ist-ván színművész tolmácsolá-sában. Timár Béla, a Madách Színház tagja, monológokat adott elő. Farkas Györgyi cimbalomművész angol rene-

szánsz muzsikával fűszerezte az estet.

A zeneirodalom nagyon gazdag barokk anyagából, és zongoradarabjaiból szó-laltattak meg egy csokorra valót az elkövetkező műsoros esten, melynek keretében Mérenyi Judit előadóművés-z Racine és Corneille drámái-ból mondott részleteket.

Egy másik alkalommal a német klasszika legnagyobb egyéniségeinek Goethe-nak és Schillernek költeményei, va-lamint drámáikból válogatott részletek hangzottak el Ro-nyecz Mária-nak, a Nemzeti Színház művésznőjének tol-mácsolásában. A költők meg-zenésített verseit (zeneszer-zők: Schubert, Schumann) fiatal, tehetséges énekesek adták elő nagy sikerrel. Ez alkalommal is, úgy ahogy a barokk zenei esten, szükség volt a kor és az alkotók át-fogó bemutatására; erre dr. Káldor János zenetörténész vállalkozott.

Az időben közelítve, a kö-vetkező műsor témája a ma-gyar felvilágosodás nagy te-hetsége, jelentős, de méltá-nytalanul ritkán hallható alakjainak megszólaltatása volt. Csokonai, Berzsenyi, Kölcsey verseit Nagy Attila, a Thália Színház művésze szótaltatta meg. Elhangzottak — Bordás György operae-nekes közreműködésével — megzenésített versek is. Fel-legi Ádám zongoraművész a kort idéző egy-egy Liszt- és Kodály-művet adott elő. A „Századvég francia lírá-ja” című műsorban Baudelaire, Rimbaud és Verlaine költeményei hangzottak el Bodnár Erika (Nemzeti Szín-ház) és Bálint András (Ma-dách Színház) tolmácsolásá-ban. Baudelaire Debussy ál-tal megzenésített költemé-nyeit Kokas László énekelte. Szelecsényi Norbert zongora-művész egy Debussy- és egy Ravel-művet adott elő.

Koltai János és Timár Bé-la közös műsoruk címűl Gorkij: Embert! ...ez gyö-nyörű! — mondatát válasz-tották. A három tételből álló műsorösszeállításban Weöres Sándor, Radnóti Miklós, József Attila, Pilinszky János, Füst Milán, Nagy László költeményei mellett Szabó Ervin, Szent-Györgyi Albert, Sváb Lajos (festőművész), Leonardo da Vinci gondolatai is helyet kaptak, és örö-mel hallhattuk Csehov és Gorkij drámáinak részleteit művészi tolmácsolásukban.

Az évfordulókhoz kapcsolódóan a sorozatban a legje-lentesebb a Nagy Októberi Szocialista Forradalom alkai-mából megrendezett ünnepi est volt, melyen Keres Emil és Verdes Tamás előadómű-vész, valamint P. Frank Klá-ra zongoraművész működött közre.

Az Ady-emlékműsor mű-vészi tolmácsolója Sütő Irén színművésznő volt.

József Attila költészetéből Jordán Tamás, a Népszínház művésze adott válogatást. Különösen élményt nyújtó volt az est keretében fellépő Sebő-együttes műsora.

Nyolcvan éves lenne Mol-nár Ferenc. Rá emlékezve, a jelentős színpadi szerző ke-vésbé ismert szépirodalmi al-kotásaiból és publicisztikái-ból válogatott Schubert Éva, Verebes Károly és Mécs Ká-rolly egy nagyszerű műsoros estre való anyagot.

Eddig, ami már megtörtént. Áprilisban tervezik Bartók Béla és Balázs Béla csodála-tos alkotásának, a Kéksza-kállú herceg várának előadá-sát. Az Operaház művészei adják majd elő. A Brecht-év-forduló kapcsán — ugyan-csak áprilisban — lesz a szerző verseiből (songjaiból) összeállított műsor.

Májusban ugyancsak két műsort terveznek. Az egyik azoknak a honi szerzőknek műveiből áll, akik a magyar szellemi élet megújításának vágyától hajtva „szemüket Párizsra vetették.” Mit is ke-restek a „hunok Párizsba”? Erre kíván választ adni a műsor. A másik műsorössze-állítás Kubáról szól. Arról az országról, amelynek művé-szetéről, irodalmáról keve-set tudunk ugyan, de szí-vünkhez mégis oly közel áll.

Ez tehát a Postás Művelő-dési Központ idei Pódium-sorozatának programja. Az előadások sikerét legjobban az bizonyítja, hogy többnyire telt ház előtt folynak, ese-tenként még pótszékre is szükség van.

A műsorok ingyenesek. Belépőül szolgáló meghívót a 228—001-es telefonszámon, vagy a PMK irodájában sze-mélyesen lehet igényelni. A programok pontos időpont-ját a Híradó és a Műsornap-tár is közli. Ez utóbbi a pos-taszervek hirdetőtábláin is megtalálható.

Színház — színpad nélkül, a Benczúr utcában. Erdemes megnézni.

Józsa Ágnes

Várja a fiatalokat a Műszaki Ifjúsági Szakkör

Minden vasárnap délelőtt munka zajától hangos a Bu-dapesti Távbeszélő Igazgató-ság Ivánka utcai tanműhe-lye. Itt működik a Postás Mű-velődési Központ több mint 20 éves múltú Műszaki Ifjú-sági Szakköre. Vidám baráti hangulatban folyik a munka, reszeléstől kezdve a bonyo-lult elektronikus áramkörök építéséig.

A foglalkozás egészséges zsi-bongását halk kopogtatás zavarja meg. Alacsony szöke fiú lép be a terembe, arcán az első találkozás idegenkedő vonásával, de határozott hangon mondja: Szeretnék én is járni a szakkörbe.

Közlésemre, hogy semmi akadály, mint akinek fel-vágták a nyelvét, mesélni kezd.

— Tetszik tudni, én na-gyon szeretek büttykölni, csi-náltam egy telescop csengőt, meg zseblámpaégővel kü-lönbféle kapcsolásokat. A szomszédunkban lakik egy fiú, aki már híradásipari szakközépbe jár, elmondta, hogy három évvel ezelőtt, nyolcadikos korában járt ide szakkörre, s sok érdekes dol-got tanult. Megmutatta nekem a saját készítésű erősítőt, amelyet a magnóhoz használt. Én is szeretnék majd olyat építeni.

Magamban nagyon örültem annak, hogy nem azon-

nal akar az erősítő megépíté-séhez hozzálatni.

— Az iskolában is mód van arra, hogy a nyolcadik-ban fizika szakkörre járjunk, de ott inkább elmélettel fog-lalkoznak.

Kihaszántsam a pillanatnyi szünetet.

— Meg kell mondanom, hogy itt is foglalkozunk elmélettel, mert hiszen csak úgy lehet megépíteni egy ké-szüléket, ha tisztában va-gyunk annak elvi működésé-vel. Először a készülék me-CHANIKUS részének elkészíté-sével kezdjük az építést, ez idő alatt megismerkedhetsz a berendezés elvi működésé-vel, s ezután már egyszerű lesz a befejezés.

Óvatosan körül néz, majd halkán megkérdezi: Itt min-denki szakkörös? — A töb-biek felkacagnak. Persze, megértettem kérdését, hiszen a szakkör néhány tagja ma már technikus, vagy szak-munkás a Budapesti Távbese-zelő Igazgatóság valamelyik üzemében.

— Tudod, ők már 5—6 éve járnak a szakkörbe, s köny-nyedén megépített „álmaid” erősítőjét.

Javaslatomra, hogy nézze meg, ki mit csinál, elsőként egy hangosan kalapálást kez-dő fiúhoz lép.

— Ez mi lesz?

— Egy falevél alakú ko-tácsoltvas hamutartó. Én a

vassal szeretek foglalkozni, s csináltam már néhányféle gyertyatartót is.

— Fogd meg, légy szíves, hogy meghálálhassam a szá-rát — kéri kiháználva az ér-deklődő jelenlétét.

Kis idő múlva a pad túlsó oldalán levő fiút figyeli, aki egy két tranzistoros villogó áramkör nyomtatott áramkör-i lapját rajzolta, majd mar-tatja.

A pad másik oldaláról odaszól hozzá egy alkatre-szketet forrasztó fiú: Nézd meg, milyen tápegységet hoz-tam össze! A kazettás mag-nóm, meg a kiskiradóm üze-meltetem majd róla. Persze, jó lesz arra is, hogy bármí-lyen új készülékem erről tápláljam.

A keze ügyébe kerülő szer-zámot forgatja, majd meg-kérli, honnan vannak ilyen jó szerzői a szakkörnek.

A Budapesti Távbese-zelő Igazgatóság igen komoly tá-mogatást nyújt szakkörünk-nek azzal, hogy eszközt és helyet biztosít a zavartalan működéshez.

A foglalkozás végén már baráti hangulatban távoznak együtt a fiatalok.

A Postás Művelődési Köz-pont a jövőben még nagyon sok, a híradástechnikát nem ismerő, de megismerni kívá-nó fiatal vár Műszaki Ifjú-sági Szakkörébe.

Tétényi Ferenc

Küldöttközgyűlés a PSE-nél

A Postás Sportegyesület március 1-én tartotta meg küldöttközgyűlését. Megjelent és az elnökségben foglalt helyet dr. Buják Konstantin postavezérigazgató-helyettes, Kiss Ernő, a Postások Szakszervezetének titkára, valamint Kapocs Lajosné, a BTSH elnöke. Az ülést levezető elnök, dr. Odri Mihály köszöntő szavai után Pólya Lajos, a PSE elnöke ismertette az egyesület 15 tagú vezetőségének beszámolóját. Az alábbiakban ebből közlünk részleteket.

Középtávú tervünk második évét zárta — mondta Pólya Lajos. — Az év legfontosabb feladatai között szerepel a szakosztályok differenciált fejlesztése, a szakmai munka színvonalának emelése, a jobb eredmények elérése. Az egyesület vezető szerve az év folyamán nyolc szakosztályt (atlétika, női és férfi asztalitenisz, kerékpár, sakk, tájékoztatósi futás, női és férfi torna) számoltatott be. Illy módon értékelte az ott végzett munkát, tájékoztatót a nehézségekről, próbált segítséget nyújtani a gondok megoldásához.

A PSE-ben tavaly 900 versenyző sportolt. A tizen-négy szakosztály tizenkét sportágat ölel fel, az egyesület négy A-kategóriás, öt B-kategóriás, öt C-kategóriás szakosztállyal rendelkezik. Az eredményeket vizsgálva, némi fejlődés tapasztalható, bár ennek üteme elmaradt a kívánttól. A különböző sportágak egyenlőtlenül fejlődtek, sőt, egyes területeken stagnálás vagy éppen visszaesés tapasztalható. A nemzetközi versenyen is szép sikereket ért el a férfi asztalitenisz-szekció, a női tornászok, a sakkosztály, a tájékoztatósi futók. A Bécsi Ifjúsági Asztalitenisz Európa Bajnokságon Pekár Gábor csapatban ezüstérmet nyert, Flandier Erika az IBV-n lóugrásban első helyezést ért el. A Hollandiában megrendezett Postás Európa Bajnokságról a férfi sakkosztály aranyéremmel tért haza. Sikeresen szerepelt több nemzetközi versenyen és a Hungaria kupában Korik Andorné, Hehl Éva és Pintér Zsuzsika. A női kézilabdások Franciaországban, a férfi és női kézilabdások az NDK-ban, a női tornászok pedig Lengyelországban vettek részt nemzetközi versenyeken.

Néhány hazai eredmény. A PSE sportolói a különböző korosztályú magyar bajnokságokon 9 első, 5 második és 5 harmadik helyezést értek el. A szakosztályok közül nagyobb fejlődést értek el a férfi és női asztalitenisz-zsók, a kerékpárosok, a női kézilabdások, a labdarúgók, a tájékoztatósi futók és a női tornászok. A vártnál kisebb fejlődést ért el az atlétika szakosztály, a kajakosok, a női röplabdások, a sakkosztály, a férfi és női kézilabdók, valamint a férfi tornászok. Viszonylag öröndetes, hogy több szakosztály utánpótlása jelentősen fejlődött. Közülük is ki kell emelni a két asztalitenisz, a női torna, a tájékoztatósi futó, valamint a labdarúgó szakosztályt. Biztató jelek mutatkoznak az atlétikánál, a kajakosoknál, a női kézilabdánál és a női röplabdánál.

Nem sikerült előre lépni az egyesületek között pontversenyben, ugyanis a sportegyesület olimpiai pontjainak száma 1977-ben sem emelkedett. Ennek az oka, hogy a női tornászok kivételével a többi olimpiai sportág évek óta nem képes jelentős pontszámot gyűjteni, hiányoznak a kiemelkedő versenyzők, a kiugró teljesítmények. A minősítéseket vizsgálva megállapítható, hogy a PSE tartotta az előző évi szintet.

A szakosztály vezetősége és az edzők tevékenységéről elmondható, hogy az előző évekhez képest tapasztalható bizonyos fejlődés. Minden szakosztály rendelkezik vezető társadalmi aktívával, intézővel, akik nagy szorgalommal végzik munkájukat és igyekeznek a lehetőségekhez mérten legjobb feltételeket kihozni. Természetesen nem egyformán minden szakosztálynál. A sportegyesületben tavaly nyolc főfoglalkozású edző tevékenykedett. Többségük hivatásának tekintette a munkát, megfelelő felkészültséggel, szorgalommal végezte azt. Mindentől függetlenül a jövőben ösztönözni kell az edzőket arra, hogy állandóan képezék magukat, hiszen a versenysport rohamos fejlődésével csak így lehet lépést tartani.

A PSE létesítmény-ellátottsága összességében jó. A sporttelep Budapest egyik legszebb ilyen jellegű létesítményeként tartják számon, ahol az edzők kulturált körülmények között végezhetik munkájukat. Persze, vannak gondok is. A férfi asztalitenisz szakosztályának például nincsen versenyzsére alkalmas terme. Sőt! Még edzési lehetőségek is egyre korlátozottabbak. Nem kis gondokkal küzdenek a női kézilabdások sem. A sportegyesület eszköz- és felszerelés-ellátottsága sem ideális. Ez, sajnos, már évek óta tartó probléma, megnyugtató megoldást a tavalyi év sem hozott.

A testnevelés és a sport jelentősége világszerte növekszik. A szocialista országokban különösen a lakosság

egészségét fejlesztő, a szabad idő hasznos eltöltését szolgáló tömegsport került előtérbe. Ismeretes, hogy a közelmúltban több magas szintű párt- és állami határozat született az ifjúság testkultúrájának fejlesztésére. A Postás Sportegyesület nagy tömegsport hagyományokkal rendelkezik. Ennek bizonyítéka: az elmúlt évben már negyedik alkalommal nyerték meg a munkahelyi spartakiád összetett pontversenyét a postás dolgozók. Ezek az eredmények a PSE, a Postások Szakszervezete, valamint más postaszervek jó együttműködésének bizonyítékai. A sportegyesületben végzett munka nem kizárható el megfelelő kapcsolatok nélkül. Örömmel állapítható meg, hogy 1977-ben a PSE kapcsolatai javultak a Budapesti Testnevelési és Sporthivattal és a kerületi testnevelési és sportfelügyelőséggel. Nagymértékben javultak a kapcsolatok az egyes szakosztályokkal is. Jó volt az együttműködés a posta gazdasági és társadalmi vezetőségével. Ennek hatása anyagiakban és erkölcsiakban is megmutatkozott. Egyre több gazdasági vezető látja be a sport hasznosságát, és éppen ezért megfelelő feltételeket biztosít a ma már igen nagy követelményekkel járó versenysportoláshoz. Külön ki kell emelni a PSE és a Postások Szakszervezete együttműködését. A szakszervezet figyelemmel kíséri az egyesület munkáját, számon tartja eredményeit, érdeklődik gondoljai iránt és segítséget nyújt ezek megoldásában.

Mindezek figyelembevételével a PSE elnöksége az 1978. évi feladatokat a következőkben határozta meg. Növelni kell a főfoglalkozású apparátus szakmai munkájának színvonalát. Tovább kell

fejleszteni a társadalmi munkában felépült tekepályán végzett tevékenységet. A tömegsportolási lehetőségek bővítésére asztalitenisz-helyiséget is kialakítottak és felújították az atlétikai pályát.

SOPRONBAN a sportegyesület 1977. évi beszámolójában Csapó Vilmos elnök elmondta, hogy a városi sportfőhatóság és a posta vezetői által két évvel ezelőtt meghatározott feladatokat időarányosan sikerült teljesíteni. A legjelentősebb, egyben legnehezebb feladat a női kosárlabdák három. A sportpolitikai célok alapján rövid időn belül a nemzeti bajnokság legmagasabb osztályába várják a csapatot. Tavaly hatalmas küzdelemben az NB II. 3. helyét szerezték meg. Az előrelépést nehezíti az körülmény, hogy az edzési lehetőségek — saját csarnok hiányában — nem a legjobbak. Egyre sürgetőbbé válik — ha egyelőre még nem is lehet megvalósítani — egy olcsóbb fedett sportterem felépítése.

Létszámában és eredményességében tovább gyarapodott a természetjárók mozgalmak. Nőtt a túranapok és a résztvevők száma. A tájfutók közül heten szerezték meg az országos minősítés ezüst fokozatát. A szakosztály a sportág népszerűsítéséért komoly feladatra vállalkozott. Rendezői lesznek az idei Országos Postás Természetbarát Találkozóknak.

A labdarúgók három csapattal vesznek részt a különböző bajnokságokban. Az első csapat a kezdeti nehézségekkel küzdött, és sikeresen megkapaszkodott a megyei bajnokság I. osztályában. A játékosállomány képes lehet jobb eredményekre is.

Kellemes csalódást okoztak a tekézők. Mint újonckor 5. helyezést értek el a megyei bajnokságban. Eredményeik bizonyára még több dolgozóval megszerzették a hagyományos postás sportágat. Tovább emelkedett a sportegyesület közreműködésével

szélesíteni a kapcsolatokat a posta gazdasági és társadalmi szerveivel. Javítani kell a propagandát. A megerősített Módszertani Bizottságnak törekednie kell a tervszerűbb munkára. Gyakoribb ellenőrzéssel és számonkéréssel az edzőket ösztönözni kell arra, hogy a legkorszerűbb edzés- és felkészülési módszerek alkalmazásával készítsék fel a versenyzőket. Fontos feladat az olimpiai kiküldetésre esélyes versenyzők felkészülésének ellenőrzése. Nagyobb szakmai segítséget kell nyújtani az egyesület sportiskoláinak. Igen lényeges feladat a felszerelések és az eszközök megújítása, a takarékoskodik. A sportolók erkölcsi és politikai nevelése minden sportegyesületnél — így a PSE-nél is — elsőrendű kötelesség. Figyelemmel kell kísérni a sportolók tanulmányi eredményeit, ellenőrizni kell őket, ösztönözni kell a fiatalokat, jó tanulói — jó sportolói — kitüntetés elérésére.

Az elnökségi beszámoló követően többen felszólaltak. Csaknem mindenki létesítménygondokról, teremgondokról beszélt. A sok-sok panasza ellenére a felszólalásokból egyértelműen kiderült, hogy mindenki szívügyének tekintti az PSE fejlődését és a maga területén mindent megtesz az eredményességért.

Ezután a küldöttközgyűlés kedves ünnepséggel folytatódott. Kapocs Lajosné, a BTSH elnöke dr. Kovács Lászlóné Csillik Margitnak a sportmozgalomban végzett kimagaslóan jó munkájáért adta a Minisztertanács által adományozott arany fokozatú Magyar Sportérdemérmét, valamint töltőcsalót, dr. Beckl Sándornak, az OTSH elnökének üdvözlését.

Tóth Pál Görgy

ket és a társadalmi munkában felépült tekepályán végzett tevékenységet. A tömegsportolási lehetőségek bővítésére asztalitenisz-helyiséget is kialakítottak és felújították az atlétikai pályát.

SOPRONBAN a sportegyesület 1977. évi beszámolójában Csapó Vilmos elnök elmondta, hogy a városi sportfőhatóság és a posta vezetői által két évvel ezelőtt meghatározott feladatokat időarányosan sikerült teljesíteni. A legjelentősebb, egyben legnehezebb feladat a női kosárlabdák három. A sportpolitikai célok alapján rövid időn belül a nemzeti bajnokság legmagasabb osztályába várják a csapatot. Tavaly hatalmas küzdelemben az NB II. 3. helyét szerezték meg. Az előrelépést nehezíti az körülmény, hogy az edzési lehetőségek — saját csarnok hiányában — nem a legjobbak. Egyre sürgetőbbé válik — ha egyelőre még nem is lehet megvalósítani — egy olcsóbb fedett sportterem felépítése.

Létszámában és eredményességében tovább gyarapodott a természetjárók mozgalmak. Nőtt a túranapok és a résztvevők száma. A tájfutók közül heten szerezték meg az országos minősítés ezüst fokozatát. A szakosztály a sportág népszerűsítéséért komoly feladatra vállalkozott. Rendezői lesznek az idei Országos Postás Természetbarát Találkozóknak.

A labdarúgók három csapattal vesznek részt a különböző bajnokságokban. Az első csapat a kezdeti nehézségekkel küzdött, és sikeresen megkapaszkodott a megyei bajnokság I. osztályában. A játékosállomány képes lehet jobb eredményekre is.

Kellemes csalódást okoztak a tekézők. Mint újonckor 5. helyezést értek el a megyei bajnokságban. Eredményeik bizonyára még több dolgozóval megszerzették a hagyományos postás sportágat. Tovább emelkedett a sportegyesület közreműködésével

szélesíteni a kapcsolatokat a posta gazdasági és társadalmi szerveivel. Javítani kell a propagandát. A megerősített Módszertani Bizottságnak törekednie kell a tervszerűbb munkára. Gyakoribb ellenőrzéssel és számonkéréssel az edzőket ösztönözni kell arra, hogy a legkorszerűbb edzés- és felkészülési módszerek alkalmazásával készítsék fel a versenyzőket. Fontos feladat az olimpiai kiküldetésre esélyes versenyzők felkészülésének ellenőrzése. Nagyobb szakmai segítséget kell nyújtani az egyesület sportiskoláinak. Igen lényeges feladat a felszerelések és az eszközök megújítása, a takarékoskodik. A sportolók erkölcsi és politikai nevelése minden sportegyesületnél — így a PSE-nél is — elsőrendű kötelesség. Figyelemmel kell kísérni a sportolók tanulmányi eredményeit, ellenőrizni kell őket, ösztönözni kell a fiatalokat, jó tanulói — jó sportolói — kitüntetés elérésére.

Az elnökségi beszámoló követően többen felszólaltak. Csaknem mindenki létesítménygondokról, teremgondokról beszélt. A sok-sok panasza ellenére a felszólalásokból egyértelműen kiderült, hogy mindenki szívügyének tekintti az PSE fejlődését és a maga területén mindent megtesz az eredményességért.

Ezután a küldöttközgyűlés kedves ünnepséggel folytatódott. Kapocs Lajosné, a BTSH elnöke dr. Kovács Lászlóné Csillik Margitnak a sportmozgalomban végzett kimagaslóan jó munkájáért adta a Minisztertanács által adományozott arany fokozatú Magyar Sportérdemérmét, valamint töltőcsalót, dr. Beckl Sándornak, az OTSH elnökének üdvözlését.

Tóth Pál Görgy

szélesíteni a kapcsolatokat a posta gazdasági és társadalmi szerveivel. Javítani kell a propagandát. A megerősített Módszertani Bizottságnak törekednie kell a tervszerűbb munkára. Gyakoribb ellenőrzéssel és számonkéréssel az edzőket ösztönözni kell arra, hogy a legkorszerűbb edzés- és felkészülési módszerek alkalmazásával készítsék fel a versenyzőket. Fontos feladat az olimpiai kiküldetésre esélyes versenyzők felkészülésének ellenőrzése. Nagyobb szakmai segítséget kell nyújtani az egyesület sportiskoláinak. Igen lényeges feladat a felszerelések és az eszközök megújítása, a takarékoskodik. A sportolók erkölcsi és politikai nevelése minden sportegyesületnél — így a PSE-nél is — elsőrendű kötelesség. Figyelemmel kell kísérni a sportolók tanulmányi eredményeit, ellenőrizni kell őket, ösztönözni kell a fiatalokat, jó tanulói — jó sportolói — kitüntetés elérésére.

Az elnökségi beszámoló követően többen felszólaltak. Csaknem mindenki létesítménygondokról, teremgondokról beszélt. A sok-sok panasza ellenére a felszólalásokból egyértelműen kiderült, hogy mindenki szívügyének tekintti az PSE fejlődését és a maga területén mindent megtesz az eredményességért.

Ezután a küldöttközgyűlés kedves ünnepséggel folytatódott. Kapocs Lajosné, a BTSH elnöke dr. Kovács Lászlóné Csillik Margitnak a sportmozgalomban végzett kimagaslóan jó munkájáért adta a Minisztertanács által adományozott arany fokozatú Magyar Sportérdemérmét, valamint töltőcsalót, dr. Beckl Sándornak, az OTSH elnökének üdvözlését.

Tóth Pál Görgy

sével megrendezett tömegsportversenyeken részt vevők száma.

SZEGEDEN hat szakosztály tevékenységéről számolt be Heising József a sportkör közgyűlésén.

Eredményes sorozatot zártak a kerékpárosok. Több területi és megyei versenyen érték el jó helyezéseket, s a mind jobban felzárkózó utánpótlás beérésével a fejlődés biztosítottak látszik.

Kiegyensúlyozatlanul szerepeltek az év folyamán a férfi kosárlabdások az NB II-ben; a tavaszi remek teljesítményükkel szemben az őszi versenyekre kiengedtek, gyenge eredményt értek el.

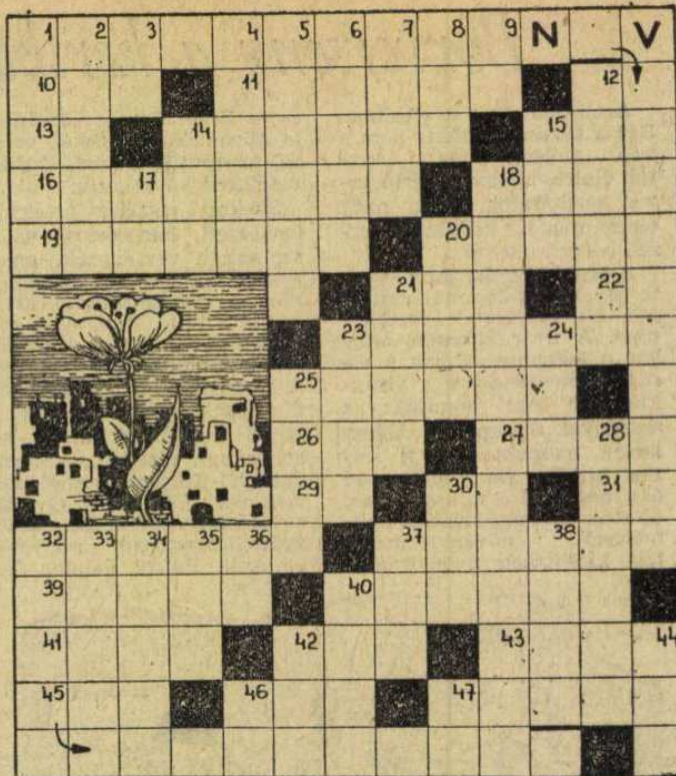
Dicséretesek azok a teljesítmények, amelyeket a vívó szakosztály versenyzői mondhatnak magukénak. A bérleményként igénybe vett tornatermek rendkívül mostoha körülmények között tudják használni. Ez növeli elért eredményeik értékét. Több megyei versenyt megnyertek a törzösk és becsülettel helytálltak az országos találkozókon is. A kardcsapat az NB II-be való feljutásáért vívott nagy csatákat. A nevelési feladatokat sikeresen teljesítették. Ötlet növelték az aranyjelvényes vívók számát. Komoly fejlődés volt tapasztalható az NB II-ben játszó tekecsapatnál is.

Népszerű sportág lett a természetjárás. 15 alkalommal szerveztek túrát s ezeken 210-en vettek részt. További fejlesztési céluk a túravezetői tanfolyamra jelentkezők számának növelése.

Egyenletesen szerepelnek a labdarúgók is a megyei III. osztályú bajnokságban. Az erőviszonyok és az őszi teljesítmények megalapozottá tették azt az igényt, hogy a bajnokságot megnyerjék, és feljussanak a II. osztályba.

Ha lassabb ütemben is, de előrelépett a tömegsport szervezése. A közelmúltban megvásárolt sporttelep felújítása és bővítése remélhetőleg megteremtí a tömegsport alapját és kibontakozását.

Böttán János

A Felszabadító Vörös Hadsereg érkezését ünnepli Somlyó György „A dal” című költeményében. Ennek egyik versszakából idézünk: „Kölhözök fia, sztyeppék unokája... (folytatás a vízsz. 1., függ. 32., vízsz. 16. és függ. 18.) ... a csönkig égett, üszkös éjszakából / úgy emelve a napra ezt a dalt, / mint hitetlenül gyengéd virágot, / mely minden gyűlöletet át kihajt — / öt határon s ezer halálán át / áldozva érem vért és dalát.”

VÍZSZINTES
1. A versidézett 1. része. 10. A fejen van (ford.). 11. Egy hevesi községből valók. 12. Állathang. 13. Eol-részlet! 14. Francia női név. 15. Ürmérték rövid. (ford.). 16. Az idézet 3. része. 18. Élettelen. 19. Nem tiszta. 20. Város az NDK-ban. 21. Az esővel együtt jár. 22. Házállat. 23. Bánatos. 25. A virág része. 26. A műkorcsolyázással kapcsolatos kifejezés. 27. A közelmúltban elhunyt költőnk. 25. Azonos mássalhangzók. 30. Szóösszetétel eltagjaként kettőzt jelent. 31. Folyó a Szovjetunióban. 32. Több regénye jelent meg a székegyekről. 37. Harmadik betűjét kettőzve — régi zenei műfaj. 39. A folyó ilyen is lehet. 40. Híres gyógyvíz. 41. Szeretne valamit (ford.). 42. Folyó Kelet-Európában. 43. Műemlék templomunk. 45. Kerti szerszám. 46. Szórakoztató összeállítás. 47. Neki-megy valakinek.

Beküldési határidő: április 10.
Az előző számban közzétett helyes megfejtése: *Ügy látszik, gyalog jött. Tesz-e a számla!*
Könyvjutalmat nyertek: *Czirok Pálné* (Tatabánya), *Förgács Józsefné* (Sajóbabony), *Hargitai József* (Nyíregyháza), *Laczkó Józsefné* (Debrecen), *Szabó Ernő* (Veszcsés).

Épüljön társadalmi munkában még több sportlétesítmény!

A SZOT Testnevelési és Sportosztálya ismét meghirdeti a sportlétesítmény társadalmi építési mozgalmat az üzemek, hivatalok, valamint a szakmunkásképző intézetek részére. A mozgalom célja: a dolgozók és szakmunkástanulók sportolási, testedzési igényeinek teljesebb kielégítésére mind több sportlétesítmény épüljön fel, jórészt lakóterületi munkában. A pályáépítési akció három kategóriában hirdették meg: I. önálló építés üzemek, vállalatok, hivatalok részéről; II. közös építés kisebb munkahelyek összefogásával; III. önálló építés szakmunkásképző intézetek részéről, esetleg különböző munkahelyek beegyeztével.

Az építési akció 1978. március 1-én kezdődik és október 31-én fejeződik be. A legeredményesebb pályáépítő közösségek között kategóriánként két 40 000, négy 30 000 és hat 20 000 forint összegű díjat osztanak ki, összesen 960 000 forint értékben. A díjakat sportszerek és felszerelési tárgyak vásárlására lehet fordítani, ezzel a létrehozott létesítmény használatba vételét kívánják elősegíteni.

A pályáépítési eredményéről, az elvégzett munkáról, az üzem, hivatali szakszervezeti bizottságoknak igazolójelentést kell készíteniük. Az igazolójelentések tartalmazzák:

- a létrehozott sportpálya pontos megnevezését, méreteit, ellátottságát;
- a ráfordított társadalmi munkaidőt;
- a társadalmi munka értékét (Az egységes értékeléshez 1 óra társadalmi munka 20 forinttal számolandó el.);
- a létrehozott pálya összértékét (Ez magában foglalja a társadalmi munka értékén felül a különböző szervektől kapott támogatásból eredő ráfordításokat is.);
- a társadalmi munkában résztvevők számát;
- a munkahely, szakmunkásképző intézet postacímét.

A Szakszervezeti Bizottságok igazolójelentéseinek beküldési határideje: október 31. Az igazolójelentéseket vidéken a megyei szakszervezeti tanácsok, Budapesten az SZBT címeire kell küldeni.

A pályáépítési mozgalom értékelése a szakszervezeti bizottságok igazolójelentései és az szmtk, illetve az SZBT által feltüntetett sorrend alapján történik. A díjakat Budapesten adják át. Ennek időpontjáról a díjazott intézetek, munkahelyek írásban kapnak értesítést.

A SZOT felhívásához kapcsolódva ezúton kérjük fel a postai üzemek, hivatalok sportszerető dolgozóit, brigádjait, hogy minél többen vegyenek részt a mozgalomban, a gazdasági vezetőket és a társadalmi testületeket pedig arra, hogy támogassák a társadalmi munkát, a dolgozók jobb testedzési feltételeinek megteremtését.